ανωνυμου:

ολοι οι θορυβοι εχουν μαζευτει και κυματιζουν
απο μονοι τους στα διαφορα τοπια

το κείμενο που ακολουθεί πρωτοεμφανίστηκε ως το 4ο τεύχος του αυστριακού φάνζιν aorta (μετέπειτα ahnstern) με τον τίτλο «anubis». Κατά τη διάρκεια της μετάφρασης & ψάχνοντας για περισσότερες πληροφορίες/φωτογραφίες απο τη δράση αυτή ανακάλυψα ένα ακόμα ενδιαφέρον άρθρο του davi levi strauss απο το βιβλίου του "between dog & wolf, essays on art & politics" autonomedia 1999 το οποίο (για όποιον ενδιαφέρεται για μία ακόμα διαφορετική προσέγγιση της δράσης αυτής) βρίσκεται στη διεύθυνση:
http://bockleygallery.com/css/american_beuys.html

περισσότερες πληροφορίες για τα aorta/ahnstern αλλά και για το γκρουπ allerseelen μπορείτε να βρείτε στη διεύθυνση: www.geocities.com/ahnstern

1. Ο γερμανός καλλιτέχνης joseph beuys (1921-1986) εκπαιδεύτηκε σαν πιλότος βομβαρδιστικού καθέτου εφορμήσεως στη luftwaffe, την αεροπορική μονάδα του 3ου Ράιχ. Στον 2ο παγκόσμιο πόλεμο τραυματίστηκε αρκετές φορές ενώ αρκετές φορές έφτασε κοντά στο θάνατο. Γι'αυτές του τις συμπλοκές παρασημοφορήθηκε με το μαύρο και το χρυσό παράσημο των τραυματισμένων καθώς και το Σιδηρούν Σταυρό της πρώτης και δεύτερης κατηγορίας. Εξαιτίας όμως αρνήσεών του να εκτελέσει εντολές υποβιβάστηκε δύο φορές. Σε μια συνέντευξη του χαρακτήρισε τον πόλεμο ως ένα «εκπαιδευτικό περιστατικό», σε ένα κείμενο για την καλλιτεχνική του εξέλιξη θεωρούσε την παραμονή του στα θέατρα του πολέμου και τις στρατιωτικές δραστηριότητες ως «εκθέσεις».

2. αρχικά εκπαιδεύτηκε στο posen και στην ερφούρτη ως ασυρματιστής, μετά στο koeniggraetz ως πιλότος βομβαρδιστικών καθέτου εφορμήσεως. Το 1942 πήγε στη Σεβαστούπολη στην περιοχή της Κριμαίας στη Μαύρη θάλασσα που είχε καταληφθεί απ'τους γερμανούς απ'το 1941. οι πιλότοι βομβαρδιστικών καθέτου εφορμήσεως, ζούσαν επικίνδυνα εξαιτίας των κατακόρυφων βουτιών τους και συχνά ήταν εύκολος στόχος για την εχθρική άμυνα. Αυτές τις βουτιές τις αποκαλούσε επίσης «εκθέσεις», καλλιτεχνικά δρώμενα στα θέατρα του πολέμου που ενώνουν τη ζωή και την τέχνη και συχνά ακόμα το θάνατο και την τέχνη.

3. το χειμώνα του 1942/1943 το Στούκα του, ένα ju87, χτυπήθηκε απο ένα ρώσσικο πύραυλο πάνω απο ένα εχθρικό αντιαεροπορικό καταφύγιο. Ο σύντροφός του κι αυτός κατάφεραν να γυρίσουν με τη μηχανή τους πίσω στις γερμανικές γραμμές. Αλλά καθώς γύριζαν, σηκώθηκε ξαφνικά μια χιονοθύελλα, ο δείκτης του υψόμετρου σταμάτησε να δουλεύει και το στούκα έπεσε. Όταν έπεσε στο έδαφος ο joseph beuys πετάχτηκε σαν απο καταπέλτη έξω απ'τη μηχανή και σφηνώθηκε κάτω απο την ουρά του αεροπλάνου. Εχασε την επαφή του. Όταν σηκώθηκε συνειδητοποίησε ότι ο σύντροφος του δεν είχε επιζήσει. Μπορούσε να κινηθεί ελάχιστα. Το κεφάλι του είχε διπλά κατάγματα, τα χέρια και τα πόδια του και πολλά πλευρά είχαν σπάσει, τα μαλλιά του είχαν καεί ακόμα και οι ρίζες τους. Αμέτρητα θραύσματα είχαν μπεί στο σώμα του.

η εγγύτητα του θανάτου κάνει τα αντικείμενα ευδιάκριτα, όπως η υψηλή πίεση τους κρύσταλλους στο βράχο.- Ernst juenger, heliopolis 373

4. νομάδες που είχαν παρακολουθήσει τη συντριβή έψαξαν στα συντρίμμια, στα οποία βρήκαν τους δύο γερμανούς πιλότους, ο ένας απ'τους οποίους ήταν σοβαρά τραυματισμένος, ενώ ο άλλος ήταν ήδη νεκρός. Εθαψαν το νεκρό και πήραν τον επιζώντα στις σκηνές τους. Εκατσε μία εβδομάδα μαζί τους, στη διάρκεια της οποίας ήταν σχεδόν συνεχώς αναίσθητος. Τον περιποιήθηκαν με φυσικά φάρμακα, τον τάϊζαν, άλειψαν με ζωϊκό λίπος τις πληγές του, τον τύλιξαν με τσόχα για να αποκαταστήσουν τη θερμοκρασία του. (το λίπος και η τσόχα θα είναι πολύ σημαντικά στις καλλιτεχνικές σαμανιστικές δουλειές σαν παραβολές της σωτηρίας). Χωρίς τη βοήθειά τους θα είχε πεθάνει κι αυτός. Τελικά ανακαλύφθηκε από μία γερμανική ανιχνευτική περίπολο. Μεταφέρθηκε σε στρατιωτικό νοσοκομείο. Μια μεταλλική πλάκα μπήκε στο κρανίο του. Όταν ήταν έτοιμος ξανά για δράση, στάλθηκε πάλι στο μέτωπο. Στα τελευταία χρόνια του πολέμου τραυματίστηκε ξανά αλλά κανένα γεγονός αυτή τη φορά δεν τον οδήγησε τόσο κοντά στο θάνατο όπως τις μέρες με τους νομάδες που του ζήτησαν να μείνει μαζί τους σε μία συνέντευξη ο joseph beuys ανέφερε ότι ήθελαν να τον πάρουν μαζί τους στην κοινότητά τους.

II.

I. O joseph beuys ήταν ένας καλλιτέχνης που οι αρχαϊκές του δουλειές ήταν κοντά στο σαμανισμό. Μήπως το ατύχημα του προκάλεσε ασυνείδητα την είσοδο του στον πνευματικό κόσμο των σαμάνων;

γιατί δουλεύω με ζώα για να διατηρήσω αόρατες δυνάμεις; Κάποιος είναι ικανός να κάνει ορατές τις δυνάμεις αυτές, άν κάποιος μπεί σε μία περιοχή που είναι απαγορευμένη για τους ανθρώπους, όπου αμέτρητες δυνάμεις είναι ενεργές σα μεγάλες προσωπικότητες. Αν προσπαθώ να μιλήσω με το πνεύμα αυτής της ολότητας των ζώων προκύπτει η απορία αν είναι δυνατό να επικοινωνήσω επίσης με άλλες μεγαλύτερες οντότητες... (joseph beuys: caroline tisdall, joseph beuys coyote I2)

ο άνθρωπος πρέπει να έρθει σε επαφή ξανά με τα ζώα, τα φυτά, τη φύση εδώ κάτω και τους άγγελους και τα πνεύματα επάνω. (joseph beuys : heiner stachelhaus, joseph beuys 87)

2. στις 2I μαϊου I974 αυτή του η αλληλεπίδραση (coyote) ξεκίνησε στη γκαλερί rene block στη νέα υόρκη. Κράτησε τρείς μέρες και τρείς νύχτες. Πήρε το αεροπλάνο απο τη γερμανία για νέα υόρκη. Ήδη μέσα στο αεροπλάνο έλαβε χώρα το πρώτο μέρος της πνευματικής παράστασης : όταν έγινε ορατός ο νέος κόσμος έδεσε τα μάτια του. Στο αεροδρόμιο τον παρέλαβαν μέλη της γκαλερί, τον έντυσαν με γκρίζα τσόχα και τον ξάπλωσαν σε ένα φορείο. Μέσα σ'αυτό το επίστρωμα σιωπής ο εξωτερικός κόσμος έγινε ασήμαντος, αόρατος, δεν αντιλαμβανόταν την πόλη:

ο τρόπος που συναντηθήκαμε ήταν σημαντικός. Ήθελα να συγκεντρωθώ πλήρως στο κογιότ. Ήθελα να απομονωθώ, να εξετάσω τον εαυτό μου, να μη δώ τίποτ'άλλο απ'την αμερική εκτός απ'το κογιότ. (joseph beuys : caroline tisdall, jopeph beuys` coyote II)

3. μ'ενα ασθενοφόρο οδηγήθηκε στη γκαλερί όπου έπρεπε να μείνει για τρείς μέρες και τρείς νύχτες με ένα νεαρό κογιότ που το ονόμαζαν «little john». Σ' ένα μεγάλο φωτεινό δωμάτιο με ξύλινο πάτωμα και άσπρους τοίχους το ζώο τον περίμενε σε ένα αχυρένιο στρώμα σε μία γωνία. Στο πάτωμα υπήρχαν δύο στοίβες με αμερικάνικες εφημερίδες. O joseph beuys είχε μαζί του τη γκρίζα τσόχα, ένα τρίγωνο, ένα φακό, ένα μπαστούνι και ένα ζευγάρι γάντια. Τα πάντα ήταν βαμμένα καφέ.

αρχικά έφερα την τσόχα, μετά ήρθε το άχυρο που είχε φέρει μαζί του το κογιότ : αυτά είναι τα 2 πράγματα που ανταλλάξαμε κατευθείαν; Πήρε ένα μέρος της «ζώνης» μου και πήρα ένα μέρος της δικής του. Χρησιμοποιούσε την τσόχα κι εγώ το άχυρο. Το περίμενα ότι θα συνέβαινε αυτό. Είχα μια αντίληψη του πώς θα συμπεριφερόταν το κογιότ... αλλά όλα θα μπορούσαν να ήταν διαφορετικά επίσης... αλλά όλα λειτούργησαν καλά. Ίσως να είχα υπολογίσει την (πνευματική) κατάσταση... είχαμε ειλικρινά μια πολύ καλή επαφή. (joseph beuys : caroline tisdall, joseph beuys coyote I4)

III

I για πολλές ερυθρόδερμες ινδιάνικες φυλές το κογιότ συμβόλιζε τη διαίσθηση και τη δημιουργία. Ήταν ένα ζώο δύναμης. Κάποια κογιότ που συμπεριφερόντουσαν με ένα παράξενο τρόπο αποκαλούνταν "don coyote" ή "doctor coyote". Το θεωρούσαν επίσης σαν ταχυδακτυλουργό, ένα απατεώνα που τους έκανε φάρσες.

αν είναι αλήθεια ότι ο καστανέντα μας δίνει μια λανθασμένη περιγραφή των εμπειριών του τότε αυτό ίσως εξηγήσει τη σύνδεση των εθνολόγων με το κογιότ. Με το κογιότ ως πνευματικό φύλακα δεν είναι δύσκολο να μπερδευτείς. Επειδή αυτό (το μαγικό ζώο), ένα ζώο της μαγείας για αρκετές ερυθρόδερμες φυλές, λέει πάντοτε ψέματα και μισές αλήθειες. οι σαμάνοι δεν παίρνουν δύναμη απ'το κογιότ το κογιότ πάντοτε χαλάει τα πάντα είχε πει μια σαμάνα σε ένα εθνολόγο. (hans peter duerr, traumzeit I37)

2 αυτή την ερυθρόδερμη αντίληψη του χαρακτήρα του κογιότ τη γνώριζε και ο charles manson που έζησε για πολλά χρόνια στην Κοιλάδα του θανάτου με τους οπαδούς του και καταδικάστηκε σε ισόβια λόγω διαφόρων φόνων που έγιναν τον αύγουστο του I969 στο λος άντζελες για τους οποίους κατηγορήθηκε. (ένα απο τα θύματα ήταν η ηθοποιός σάρον τέϊτ). O αποκαλυπτικός μουσικός και οραματιστής που αποκαλούσε τον εαυτό του ως το Κτήνος της Αποκάλυψης και που είχε χαράξει μια σβάστικα στο μέτωπο του είχε πεί για το κογιότ:

ο χριστός στο σταυρό και το κογιότ στην έρημο είναι το ίδιο πράγμα. Το κογιότ είναι όμορφο. Κινείται με χάρη στην έρημο, είναι σχεδόν αδύνατο να γίνει αντιληπτό, έχει επίγνωση των πάντων, κοιτάει γύρω του. Ακούει κάθε θόρυβο, οσμίζεται κάθε μυρωδιά, βλέπει ό,τι κινείται. Είναι πάντοτε σε μία κατάσταση ολικής παράνοιας, αλλά η ολική παράνοια είναι ολοκληρωτική συνείδηση. Μπορείς να μάθεις από ένα κογιότ όπως μαθαίνεις από ένα παιδί... (charles manson : ed sanders, the family IO5)

ο manson ανέπτυξε στην κοιλάδα του θανάτου μια δυνατή αγάπη για το κογιότ, τον κλέφτη όλων των κλεφτών. Κανένα άλλο ζώο δεν είναι τόσο μοχθηρό και τόσο υπεροπτικό όπως το κογιότ όταν ψάχνει για τροφή. Δημιούργησε μια πνευματική κατάσταση που την ονόμασε «κογιοτένια».

O μάνσον εκστόμιζε τις κραυγές του κογιότ και οι οπαδοί του απαντούσαν με τα σφυρίγματα του κογιότ. (ed sanders, the family IO5, 35I)

3 πανούργο, ύπουλο, άθλιο : έτσι είναι που στιγμάτισαν οι λευκοί χριστιανοί τα κογιότ. Έτσι είναι που στιγμάτισαν τους ινδιάνους. Η παραμονή του jopeph beuys στις ηνωμένες πολιτείες πρέπει να είναι μια προσέγγιση στην αυθεντική ήπειρο πριν την άφιξη & την εγκατάσταση των λευκών, γι'αυτό και διάλεξε την απομόνωση όταν ήταν στο δρόμο προς το δωμάτιο με το κογιότ. Το μόνο πράγμα εκεί που θύμιζε το σύγχρονο κόσμο ήταν οι εφημερίδες και οι θόρυβοι από τουρμπίνες που μπορούσαν ν'ακουστούν μερικές φορές στη διάρκεια αυτών των 72 ωρών από μία κασσέτα.

IV

I το κογιότ κοίταζε φιλύποπτα τη μεταμφιεσμένη φιγούρα, την πλησίασε αργά, γύρισε γύρω της, ξαναέκατσε, διστακτικό να δράσει, να αντιδράσει. O joseph beuys, ήταν κρυμμένος τελείως στη γκρίζα τσόχα, μόνο το μπαστούνι ήταν ορατό έξω απ'τη μεταμφίεση. κινήθηκε αργά κυκλικά. Μετά από αρκετή ώρα άφησε τον εαυτό του να πέσει κάτω, ξαπλωμένος χωρίς να κινείται στο πάτωμα. Αργότερα πετάχτηκε επάνω και χτύπησε το τρίγωνο τρείς φορές. Απ'την κασσέτα μπορούσαν ν'ακουστούν οι ήχοι απ'τις τουρμπίνες. Έπειτα έδωσε τα γάντια στο κογιότ. Αυτή η απόκρυφη δράση επαναλήφθηκε ξανά και ξανά στη διάρκεια των τριών ημερών και νυχτών, διάφορες αλλαγές συνέβαιναν μόνο από τη συμπεριφορά του κογιότ που αντιδρούσε με διάφορους τρόπους στις χειρονομίες του μίμου, μερικές φορές κινούταν παίζοντας αλλά μετά μερικές ώρες αργότερα μπορούσε ν'αντιδράσει βίαια στο ίδιο σκηνικό... αν ήταν απελπισμένο πηδούσε πάνω στο joseph beuys, τραβούσε το μπαστούνι, έσχιζε την τσόχα σε κομμάτια για ν'αποκαλύψει τον άνθρωπο που κρύβοταν από κάτω, κατέστρεφε τις εφημερίδες, κατουρούσε σ'αυτές, έκανε αυτά τα σημάδια της πλουτοκρατικής αμερικής με τη βρωμιά των ακαθαρσιών του. Πέρασαν και τις νύχτες τους μαζί. Το κογιότ συνήθιζε να κοιμάται στην τσόχα, ο καλλιτέχνης στο άχυρο.

η ενεργειακή ροή του κογιότ ήταν διαφορετική. ... εμφανιζόταν ο φακός και το φως της ημέρας εξαφανιζόταν, όταν το φως γίνεται πιο αδύναμο και οι σκιές μεγαλύτερες. (joseph beuys, caroline tisdall, joseph beuys coyote I4)

2 μια όμορφη ατμοσφαιρική φωτογραφία της αλληλεπίδρασης έδειχνε το beuys να κοιμάται καθώς το κογιότ ήταν ξαπλωμένο στην τσόχα από την οποία έλαμπε ο φακός. Το κογιότ συνέχιζε να φυλάει... και ξαφνικά συνειδητοποίησα ότι το κογιότ ήταν ο άνουβις, το τσακάλι θεός του αιγυπτιακού κάτω κόσμου, οι σκέψεις μου στροβιλίζονταν και ξαφνικά είδα την όλη αλληλεπίδραση με τελείως καινούρια ματιά. Αλλά ήταν η ματιά μου επίσης η ματιά του joseph beuys;

Ποιο θεό θα επικαλεστούμε για βοήθεια; Τον άνουβι, το φύλακα που στέκει στο λυκόφως, το θεό που στέκει στο κατώφλι, το θεό τσακάλι των Χεμ, που στέκει με διπλή μορφή ανάμεσα στους Δρόμους. Στα πόδια του βρίσκονται σ'επιφυλακή τα ίδια τα τσακάλια, έτοιμα να ξεσκίσουν τα πτώματα εκείνων που δεν Τον έχουν δει ή που δε γνωρίζουν το Όνομά Του. Αυτό είναι το κατώφλι της ζωής, αυτό είναι το κατώφλι του θανάτου, αμφίβολο, μυστηριώδες & μεθυστικό. (aleister Crowley, book of thoth I2I)

3 ο άνουβις αντιπροσωπεύονταν στην πνευματική τέχνη της αιγύπτου σαν τσακάλι ή με το κεφάλι τσακαλιού. Ήταν ο θεός των νεκρών. Ήταν ο αρχηγός των ταριχευτών που ζούσαν στις δικές τους πόλεις κοντά στις νεκροπόλεις και χρησιμοποιούσαν μάσκες σκύλων ή τσακαλιών ενώ δούλευαν. Προστάτευε την ταρίχευση η οποία ήταν ιερή δράση για να προετοιμάσει την αναγέννηση του νεκρού. Ήταν ο κάτοικος της εισόδου. θεωρούνταν ο θεός που είχε ξανατοποθετήσει σωστά τα μέλη της ίσιδας για να ξανασυνδέσει σωστά τα τμήματα του διαμελισμένου κορμιού του όσιρι. Μετά την ταρίχευση οδηγούσε το νεκρό στη ζυγαριά για την ψυχή. Στη μία μεριά υπήρχε η καρδιά του νεκρού, στην άλλη ένα φτερό από τη θεά της αλήθειας, τη Μαατ. Αν είχε ζήσει σωστά τότε η καρδιά δεν ήταν πιο βαριά απ'το φτερό. Στο βασίλειο των νεκρών ο άνουβις παρέμενε κοντά στους προστατευόμενους του, ήταν ο καθοδηγητής των ψυχών, ο αρχηγός των μονοπατιών που φυλούσαν τους νεκρούς.

4 ο άνουβις και το κογιότ είχαν κάποιες ομοιότητες στη μορφή με τον αμερικάνικο ξολότλ, μια θεότητα που αναπαρίστανονταν είτε ως σκύλος είτε ως κογιότ, και ήταν εξίσου ο σύνοδός και ο οδηγός των νεκρών στον κάτω κόσμο. Όπως ο άνουβις που ήταν τοποθετημένος ως φύλακας στον τάφο, πάντοτε στη δυτική πλευρά της μούμιας, που ήταν ο δρόμος της για τον κάτω κόσμο, η αναγέννηση της οποίας ήταν εγγυημένη. O ξολότλ ήταν το ζώο της δύσης επίσης, οδηγούσε τον ηλιο κάτω στους νεκρούς και γυρνούσε με τα κόκαλα των νεκρών για να τους δώσει νέα ζωή. Αυτός ήταν ο λόγος που τα σκυλιά θανατώνονταν, έπρεπε να οδηγήσουν τους νεκρούς στη χθόνια αυτοκρατορία.

V

I πολλές όψεις του άνουβι μου θύμισαν την παράσταση του joseph beuys στη νέα υόρκη. Ήμουν πεπεισμένος ότι αυτός ο καλλιτέχνης είχε πολύ καλή γνώση της αιγυπτιακής μυθολογίας αλλά ήταν αδύνατο για μένα να μάθω αν είχε επίσης γνώση της παραβολής άνουβις κογιότ. Είχε κατα νου αυτή τη σημασία; Η αλληλεπίδραση ήταν μια αλληγορία, ένα σύμβολο, αυτό που είδα σ'αυτό έβγαζε νόημα από το ότι μπορούσε ή δε μπορούσε να συμπεριλαμβάνεται στο έργο τέχνης. Ήταν ένα σημάδι βαθιάς τέχνης, μαγικής τέχνης. Το όραμα του καλλιτέχνη προκαλούσε περισσότερα οράματα στον παρατηρητή, ήταν πνευματική τροφή για τη φαντασία. O καλλιτέχνης εμφανίστηκε ως καταλύτης, ως εργαλείο της δουλειάς του. Ακόμα και γι'αυτόν παρέμενε ακατόρθωτο να μπει στο βάθος της όλης σημασίας της δουλειάς του. Όλες οι απαντήσεις δημιουργούσαν νέες ερωτήσεις, όπως μέσα σ' ένα καλειδοσκόπιο κάθε μεριά αποκαλύπτει νέες αντιλήψεις αλλά επίσης νέα μυστικά και αινίγματα. Ένα σημάδι για ζωντανή τέχνη, που δεν έπαψε να υφίσταται, η εξέλιξή της δεν είχε ποτέ ένα τέλος. Αλλά αυτή η ζωντανή μαγεία ήταν μόνο ορατή από αυτούς που την αναζητούσαν. Για τους άλλους παρέμενε κρυφή. Το βάθος προσδιοριζόταν από το θεατή.

2 ήταν η παραμονή του στη νέα υόρκη μια συνάντηση με τον ίδιο του το θάνατο; Ξαφνικά η παράστασή του έμοιαζε να είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την πτώση του στην κριμαία. Σύγκρινε τη φροντίδα, ... απ'τους νομάδες με τις ιερές επιθανάτιες τελετές της αιγύπτου; θεώρησε την επιβίωσή του ως αναγέννηση; Μήπως ευχαρίστησε συνειδητά και ασυνείδητα τον άνουβι που υποτίθεται ότι ξανατοποθέτησε σωστά τα μέλη τα οποία υποτίθεται ότι είχαν αποκολληθεί απ' τη μέση του φαινομενικά νεκρού γερμανού πιλότου που είχε βρεθεί ανάμεσα στο κατώφλι της ζωής και του θανάτου και γύρισε στην αυτοκρατορία των ζωντανών ξανά; Μήπως ο joseph beuys μιμήθηκε στο ασθενοφόρο, τυλιγμένος με τη ζεστή τσόχα, τη μοίρα του στις ηνωμένες πολιτείες, στη δυτική αυτοκρατορία, στην πλουτοκρατική νεκρόπολη που ονομάζεται νέα υόρκη; Η απόκρυφη δουλειά του είναι ένα παράδειγμα εφαρμοσμένης μυθολογίας..

3 στις 24 μαϊου I974 έπρεπε να αποχαιρετιστούν. O joseph beuys πήρε το άχυρο και το άπλωσε σε ολόκληρο το δωμάτιο, καλύπτοντάς το με εφημερίδες. Αγκάλιασε ήρεμα το κογιότ. Ύστερα το τύλιξε ξανά με την τσόχα και το ακούμπησε στο καρότσι. Το ίδιο ασθενοφόρο τον μετέφερε στο αεροδρόμιο. Μεταμφιεσμένος είχε μπεί στο βασίλειο των νεκρών, μεταμφιεσμένος έφυγε από αυτό ξανά χωρίς να έχει δει τίποτ' άλλο από τη μεγαλούπολη εκτός από το δωμάτιο που μοιράστηκε με τον άνουβι. Εγκατέλειψε το νέο κόσμο. O κύκλος ολοκληρώθηκε. Επέστρεψε.

πάντοτε έζησα όπως μου φαινόταν εμένα πιο ενδιαφέρον. Για ανθρώπους που ζουν βασικά από πνευματικές αξίες, η μετριοφροσύνη είναι το πιο ενδιαφέρον πράγμα. Αν κάποιος έχει μια συγκεκριμένη αντίληψη για τις επαφές το πράγμα που είναι απαραίτητο ως επόμενο στάδιο είναι πάντοτε το πιο ευχάριστο. Joseph beuys συνέντευξη στο der Spiegel 23/84

kadmon βιέννη 1994

Gustav Metzger: ζωγράφος, καλλιτέχνης δράσεων-performance, συγγραφέας (γεννήθηκε στις 10 Απριλίου 1926 στη Νυρεμβέργη)

Η οικογένειά του μετακόμισε από την Πολωνία στη Νυρεμβέργη το 1918. Οι εβραϊκής καταγωγής γονείς του καθώς και ο μεγαλύτερος αδελφός του εκτελέστηκαν σε στρατόπεδο συγκέντρωσης.
Αφού μελέτησε ξυλογλυπτική στο Τεχνικό Κολέγιο του Ληντς από το 1941 έως το 1942, ο Μέτζγκερ εργάστηκε ως επιπλοποιός, αγρότης και κηπουρός. Το 1946 φοίτησε στη Σχολή Καλών Τεχνών του Κέμπριτζ στο Λονδίνο. Ένα χρόνο μετά την πρώτη έκθεση των πινάκων του το 1959 στο Λονδίνο, έδωσε την πρώτη του διάλεξη-επίδειξη της "Αυτο-καταστροφικής Τέχνης".
Ο Μέτζγκερ, που πρώτος χρησιμοποίησε και εξήγησε τον όρο στο δικό του "Μανιφέστο της Αυτο-καταστροφικής Τέχνης", εφάρμοσε για παράδειγμα τη ζωγραφικής με οξύ πάνω σε νάιλον για τη δημιουργία Αυτο-καταστροφικής Τέχνης. Οι "Times", με αφορμή την αναδρομική έκθεση των έργων του στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης της Οξφόρδης το 1998, περιέγραφαν την πρώτη "επίδειξη" των θεωριών του ως εξής: Το κοινό, προσκεκλημένο από ένα πρασινωπό μανιφέστο ονομαζόμενο Αυτο-καταστροφική Τέχνη, συγκεντρώθηκε στην Ανατολική Όχθη του Λονδίνου την 3 Ιούλη 1961. Η ώρα ήταν 11:45 πμ. Τρία μεγάλα νάιλον πανιά, με χρώμα άσπρο, μαύρο και κόκκινο κρέμονταν να ανεμίζουν σε ένα μεταλλικό πλαίσιο. Πρέπει να έμοιαζαν με μία ακραία δήλωση αφηρημένης τέχνης στο πιο μινιμαλιστικό της, όμως ο Gustav Metzger τα αντιμετώπιζε περισσότερο σα θύματα προς θυσία. Προστατευμένος με μία αντιασφυξιογόνο μάσκα, πλησίασε, σήκωσε ένα ψεκαστήρα και κάλυψε τα πανιά με υδροχλωρικό οξύ. Μέσα σε δευτερόλεπτα άρχισαν να αποσυντίθενται και 20 λεπτά αργότερα τα κουρελιασμένα υπολείμματα είχαν λιώσει. Το 1966 ο Μέτζγκερ διοργάνωσε το διεθνές Συμπόσιο Καταστροφής στην Τέχνη (DIAS), το οποίο έφερε κοντά Βιεννέζους συνεχιστές του Actionism και διάφορους καλλιτέχνες του κινήματος Fluxus καθώς και ποιητές, για να δημιουργήσουν και να συζητήσουν τις κοινωνικές εμπλοκές της Αυτο-καταστροφικής Τέχνης. Οι συμμετέχοντες, ανάμεσά τους ο Τζων Λέννον και η Γιόκο Όνο, αναφέρθηκαν σε επίκαιρα πολιτικά ζητήματα όπως στον πόλεμο του Βιετνάμ. Αυτό προσέλκυσε το ενδιαφέρον του τύπου και επίσης ώθησε την ανάπτυξη της κινητικής και των δράσεων περφόρμανς στη Βρετανία.

Από την αυτο-καταστροφή στην αυτο-κατασκευή
Αν και δεν καταλαβαίνουν ή αναγνωρίζουν όλοι τις αντιλήψεις του Μέτζγκερ, υπάρχουν πολλές πτυχές στο έργο του στις οποίες οφείλουμε σεβασμό' όπως η ωθούμενη από τις εμπειρίες τάση του να αντιμετωπίσει τη θλίψη, την οργή και την επιθετικότητα με την καλλιτεχνική έκφραση ή η προσέγγιση της τέχνης από τον Μέτζγκερ σαν ένα παγκόσμιο φαινόμενο που είναι φυσικό να συνδέεται με την κοινωνία και το περιβάλλον, και γι'αυτό είναι υποχρεωμένη να παρεμβαίνει όπου επικείνται λανθασμένες εξελίξεις. Στην τέχνη του Γουστάβου Μέτζγκερ το "αυτο-καταστροφικό" εξελίχθηκε αναπόφευκτα σε "αυτο-κατασκευαστικό". Απαιτώντας μια τέχνη "αλλαγής, κίνησης και ανάπτυξης" (τίτλος ενός μανιφέστου του 1961) πειραματίστηκε θερμαίνοντας υγρούς κρυστάλλους πάνω σε λεπτές γυάλινες διαφάνειες και προβάλλοντάς τα σε μεγάλη διάσταση, παραμορφώνοντας εσκεμμένα εικόνες σε οθόνες. Με αυτήν τη νέα τεχνική που πρωτοπροβλήθηκε το 1965, ο Μέτζγκερ δημιούργησε την εικόνα της ψυχεδελικής δεκαετίας του '60, αφού μουσικοί της Βρετανικής Ροκ όπως ο Πήτερ Τάουνσεντ, αρχηγός των "The Who" ή μέλη των "Cream" προσάρμοσαν την ιδέα και την ενσωμάτωσαν στις ζωντανές τους συναυλίες.

Η επανανακάλυψη του έργου του Μέτζγκερ
Αφότου η αντι-καθεστωτική αβάν-γκάρντ της δεκαετίας '60 είχε γίνει και η ίδια μέρος του κατεστημένου, ο Μέτζγκερ άρχισε στα τέλη της δεκαετίας του '70 να αμφισβητεί έντονα αυτό το οποίο θεωρούσε σαν τον καπιταλιστικό κόσμο της τέχνης και γι'αυτό επικεντρώθηκε κυρίως στην διοργάνωση συμποσίων σχετιζόμενων με τη Γερμανική Φασιστική τέχνη. Ο Μέτζγκερ ήταν πάλι μονάχος του, ένας παρίας που ερχόταν σε ευθεία αντίθεση με είδωλα της μοντέρνας τέχνης όπως τον Γιόσεφ Μπόυς, τον οποίο θεωρούσε "ενοχλημένο" άτομο και "ενοχλητικό καλλιτέχνη" Δεν ήταν πριν το τέλος της δεκαετίας του '90 που το κοινό αναθεώρησε και συνεπώς ξανανακάλυψε τις ιδέες και το έργο του Μέτζγκερ, ξεκινώντας με την αναδρομική στο ΜΜΤ της Οξφόρδης που επίσης ανέβηκε και στη γενέτειρα του καλλιτέχνη, στη Νυρεμβέργη το 1999. Το ενδιαφέρον του κοινού συνέπεσε με μια νέα περίοδο στη δημιουργική ζωή του Μέτζγκερ, τις μεγάλες Ιστορικές Φωτογραφίες όπου με κριτικό βλέμμα κοιτά τον τρόπο με τον οποίο η φωτογραφία, ιδίως η δημοσιογραφική φωτογραφία, χρησιμοποιείται για να απομονώσει κρίσιμες και τραγικές στιγμές στην ιστορία. Αυτές οι τελευταίες δουλειές αφορούν ζητήματα όπως το Ολοκαύτωμα, τη μόλυνση και την Αραβο-Ισραηλινή διαμάχη αντιμετωπίζοντας το θεατή με έναν ενοχλητικά φυσικό-άμεσο τρόπο "να μπει μέσα, να πατήσει επάνω" (υπότιτλος μιας σειράς έργων) στις φωτογραφίες και συνεπώς να εξαναγκαστεί να τις αντικρύσει.
Gerhard Jochem

ΑΥΤΟ – ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΗ ΤΕΧΝΗ Επίδειξη από τον G. Metzger

ΝΟΤΙΟ ΛΟΝΔΙΝΟ 3 ΙΟΥΛΙΟΥ 1961 11.45 π.μ. – 12.15 μ.μ.

Ζωγραφική δράση με οξύ: Ύψος 2μ. Μήκος 3,5μ. Πλάτος: 1,8μ. Υλικά: νάιλον, υδροχλωρικό οξύ, μέταλλο, Τεχνική. 3 νάιλον μουσαμάδες βαμμένοι άσπρο μαύρο κόκκινο είναι τοποθετημένοι ο ένας πίσω από τον άλλο με αυτήν τη σειρά. Το οξύ βάφεται, πετιέται, ψεκάζεται πάνω στο νάιλον το οποίο διαβρώνει σε 15 δευτερόλεπτα μετά την επαφή.
Κατασκευή με γυαλί. Ύψος 4μ. Βάθος 3μ. Υλικά: Γυαλί, μέταλλο, κολλητική ταινία. Τεχνική. Τα γυάλινα κομμάτια που αιωρούνται επικρεμάμενα με κολλητική ταινία πέφτουν στο έδαφος με μια προκαθορισμένη σειρά.

ΑΥΤΟ – ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

Η αυτο-καταστροφική τέχνη είναι πρωτίστως μια μορφή λαϊκής τέχνης για τις βιομηχανικές κοινωνίες.
Η εαυτο-καταστροφική ζωγραφική, γλυπτική και κατασκευή είναι μια συνολική ένωση της ιδέας, της τοποθεσίας, της μορφής, του χρώματος, της μεθόδου και του συγχρονισμού της διαδικασίας της αποσύνθεσης.
Η αυτο-καταστροφική τέχνη μπορεί να δημιουργηθεί από δυνάμεις της φύσης, με παραδοσιακές καλλιτεχνικές μεθόδους και με τεχνολογικές μεθόδους.
Ο ενισχυμένος ήχος της αυτο-καταστροφικής διαδικασίας δύναται να αποτελέσει ένα στοιχείο της συνολικής ιδέας.
Ο καλλιτέχνης μπορεί να συνεργαστεί με επιστήμονες, μηχανικούς.
Η εαυτο-καταστροφική τέχνη μπορεί να παραχθεί μηχανικά και να συναρμολογηθεί εργοστασιακά.
Ο χρόνος ζωής των αυτο-καταστροφικών πινάκων, γλυπτών και κατασκευών διαρκεί από λίγες στιγμές μέχρι είκοσι χρόνια. Όταν η διαδικασία της αποσύνθεσης ολοκληρωθεί, το έργο θα πρέπει να απομακρυνθεί από το χώρο και να κομματιαστεί-γδαρθεί-διαλυθεί.

Λονδίνο, 4η Νοεμβρίου 1959 G. METZGER

ΤΟ ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΤΗΣ ΑΥΤΟ-ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Ο άνθρωπος στη Λεωφόρο Αντιβασιλέως είναι αυτο-καταστροφικός. Οι πύραυλοι, τα πυρηνικά όπλα είναι αυτο-καταστροφικά. Αυτο-καταστροφική τέχνη. Η πτώση των ατομικών βομβών. Δε υπάρχει ενδιαφέρον στα συντρίμμια (η γραφικότητα). Η αυτο-καταστροφική τέχνη επανακινεί τη μανία της καταστροφής, το γρονθοκόπημα που υφίστανται τα άτομα και οι μάζες. Με την αυτο-καταστροφική τέχνη εκδηλώνεται η δύναμη του ανθρώπου να επιταχύνει τις διαδικασίες αποσύνθεσης της φύσης και να τις διατάξει. Στην αυτο-καταστροφική τέχνη κατοπτρίζεται ο καταναγκασμός της τελειοποίησης των οπλικών συστημάτων – υπερβολή μέχρι καταστροφής. Η τεράστια παραγωγική δυνατότητα, το χάος του καπιταλισμού και του Σοβιετικού κομμουνισμού, η συνύπαρξη αφθονίας και ανέχειας, η αυξανόμενη συσσώρευση πυρηνικών όπλων – περισσότερο από αρκετά για να καταστρέψουν τις κοινωνίες της τεχνολογίας, η αίσθηση του ατόμου της αποσύνθεσης μηχανών και ζωής μέσα σε αχανείς εκτάσεις κατοικιών ...

Η αυτο-καταστροφική τέχνη είναι μια τέχνη που εμπεριέχει έναν παράγοντα ο οποίος οδηγεί αυτομάτως στην καταστροφή μέσα σε μια περίοδο που δε ξεπερνά τα είκοσι χρόνια. Άλλες μορφές αυτο-καταστροφικής τέχνης ενσωματώνουν τη χειρωνακτική επεξεργασία. Σε κάποιες μορφές αυτο-καταστροφικής τέχνης ο καλλιτέχνης έχει αυστηρό έλεγχο πάνω στη φύση και στη χρονομέτρηση της διαδικασίας της αποσύνθεσης, και σε κάποιες άλλες ο έλεγχος του καλλιτέχνη είναι ελάχιστος. Στη δημιουργία αυτο-καταστροφικής τέχνης χρησιμοποιούνται τα εξής υλικά και τεχνικές: οξύ, Κόλλες, Βαλλιστική, Μουσαμάδες, Πηλός, Καύση, Συμπίεση, Τσιμέντο, Διάβρωση, Κυβερνητική, Ρίψη, Ελαστικότητα, Ηλεκτρισμός, Ηλεκτρόλυση, Ηλεκτρονικά, Εκρηκτικά, Ανάδραση, Γυαλί, Θερμότητα, Ανθρώπινη Ενέργεια, Πάγος, Κινητήρας, Φως, Φόρτιση, Μαζική-παραγωγή, Μέταλλο, Κινούμενη Εικόνα, Φυσικές Δυνάμεις, Πυρηνική Ενέργεια, Χρώμα, Χαρτί, Φωτογραφία, Γύψος, Πλαστικά, Σύνθλιψη, Ακτινοβολία, Άμμος, Ηλιακή Ενέργεια, Ήχος, Ατμός, Ένταση, Τερακότα, Δόνηση, Νερό, Συγκόλληση, Σύρμα, Ξύλο.

Λονδίνο, 10 Μαρτίου 1960 G. Metzger

ΑΥΤΟ-ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΗ ΤΕΧΝΗ ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ ΑΥΤΟ-ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΤΗ ΤΕΧΝΗ

Κάθε οπτικά αντιληπτό γεγονός εκφράζει απόλυτα την πραγματικότητά του.
Κάποιες μηχανικά κατασκευασμένες μορφές είναι οι τελειότερες της εποχής μας.
Μερικά από τα ομορφότερα έργα τέχνης που παράγονται τώρα, πετιούνται στα σκουπίδια τη νύχτα.
Η αυτο-δημιούργητη τέχνη είναι τέχνη της αλλαγής, της ανάπτυξης και της κίνησης.
Η αυτο-καταστροφική και η αυτοδημιούργητη τέχνη στοχεύουν στην ενσωμάτωση της τέχνης με τις επιστημονικές και τεχνολογικές εξελίξεις.
Ο άμεσος στόχος είναι η δημιουργία με τη βοήθεια ηλεκτρονικών υπολογιστών έργων τέχνης, οι κινήσεις των οποίων προγραμματίζονται και είναι αυτο-ρυθμιζόμενες. Ο θεατής μπορεί να παρακολουθεί άμεσα τη δράση αυτών των έργων με τη χρήση ηλεκτρονικών εξαρτημάτων.

Gustav Metzger

Η αυτο-καταστροφική τέχνη είναι μια επίθεση στις καπιταλιστικές αξίες και στην ορμή προς τον πυρηνικό όλεθρο.

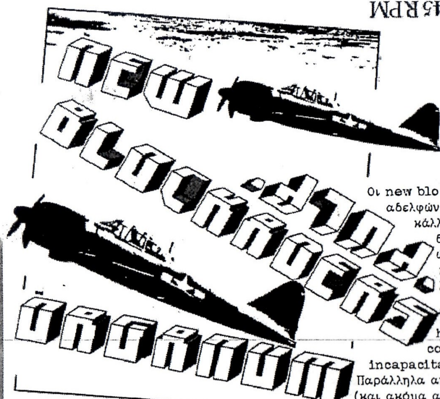
23 Ιουνίου 1961 G. Metzger

Η Γη στους Γαλαξίες: Για την Καταστροφή και την Καταστροφικότητα Του Γουστάβου Μέτζγκερ

Από μια διάλεξη που δόθηκε στα πλαίσια της σειράς των SoFA Events στο Κινηματοθέατρο της Γλασκώβης, στις 8 Νοέμβρη του 1996, διοργανωμένη από τους Ross Birrell και Alibe Angus. Αιωρούμαστε σε μια τροχιά που μας πηγαίνει από τα σπλάχνα της γης στο άπειρο του εγγύς άπειρου διαστήματος.
Είναι δυνατό να ειπωθεί ότι ο ήλιος είναι καταστροφικός; Έχουν ειπωθεί τόσο πολλά για την γεννεσιουργό-δημιουργική-ζωογόνο φύση του ήλιου. Η Αρχαία Αίγυπτος είναι μια εξύμνηση του ήλιου. Χιλιάδες χρόνια αργότερα, ο ίδιος ήλιος αντιμετωπίζεται σαν μια απειλή –όχι– "η" απειλή της ανθρωπότητας. Πιστεύουμε πως ο ήλιος αυτός καθ'αυτός θα κάψει και θα εξαφανίσει τη γη. Υπάρχει επίσης, ένας αρκετά μεγάλος αριθμός αιρέσεων που βλέπουν τον ήλιο σαν κυνηγό και καταστροφέα.
Είναι προφανές πως ο ήλιος καίει σοδειές, διαβρώνει τη γη και καταστρέφει ανθρώπους και ζώα που δεν έχουν νερό και καταφύγιο.
Παρόλαυτα, χωρίς τον ήλιο δεν θα υπήρχε αυτή η ζωή που ξέρουμε στη γη. Πρόκειται γι'αυτήν τη διυποστατή εξισορρόπηση των αντιθέτων, του χορού στην άκρη της αβύσσου, που διαπερνά την ανθρώπινη ύπαρξη και διαχέεται τόσο πολύ στην τέχνη – σε όλες τις τέχνες.
Η τέχνη προέρχεται από το συναίσθημα και τη γνώση πως η διαχωριστική γραμμή ανάμεσα σε μια δημιουργική και μια καταστροφική πραγματικότητα είναι απειροελάχιστη. Βρίσκω στη μουσική για πιάνο του Σοπέν αυτή τη γραμμή να διατηρεί και να συγκρατεί.
Ανοιγόμενη προς την επέκταση, ακόμα και μέσα από αυτήν την επέκταση διατρέχει μια παρεκκλίνουσα γραμμή. "Himmelhoch jauchzend zum Tode betruebt" (Goethe, *Egmont*). Η παραπομπή αυτής της γραμμής ξανά και ξανά, λέει το ίδιο μ'έναν τρόπο που γίνεται πιο εύκολα αντιληπτός.
Ζούμε σε μια επιστημονική εποχή. Όταν τίθεται το ερώτημα της σφαγής χιλιάδων από το έμβιο κοπάδι, τότε είναι η "επιστήμη" αυτή που καλείται από τη Βρετανική κυβέρνηση να αποφασίσει για τη ζωή ή το θάνατο.
Αν η επιστήμη έχει δίκαιο θα χαθούν.
Όταν κοιτάμε όλα όσα γνωρίζουμε και όλα όσα δε γνωρίζουμε για το BSE, έχουμε τη δικαιοδοσία να διερωτηθούμε κατά πόσο διαφέρουμε από τους σαμάνους ή τους ιερείς των Αζτέκων στις αποφάσεις που παίρνουμε πάνω στη ζωή ή το θάνατο.
Τα τελευταία χρόνια είμαι μπροστά στην εξής ερώτηση: σε ποιο βαθμό είναι οι άνθρωποι μέρος αυτής της αδιάκοπης αλυσίδας καταστροφής που απορροφάμε;
Προσκρούει επάνω μας; Μήπως το ανθρώπινο ον, αυτή η βιοχημική ύπαρξη, διεμβολίζεται από αυτό που αποτελεί τόσο συντριπτικά το υλικό της ζωής;
Είναι άραγε η καταστροφικότητα τόσο βαθιά εγχαραγμένη μέσα μας, αναπόφευκτα ενυπάρχουσα, επειδή υπάρχει σε ολόκληρο το σύμπαν; Κατά την πορεία ανάπτυξης της ζωής, της οποίας αποτελούμε μέρος, απορροφάμε τον βομβαρδισμό που υπάρχει στη γη και στους γαλαξίες' είναι παρόν καθώς η ζωή εξελίσσεται και η εξελισσόμενη ζωή απορροφά τέτοια στοιχεία αναπόφευκτα όπως και το γάλα από το μητρικό στήθος.
Εξάλλου, γιατί να μην είναι έτσι; Κάποιου είδους επιβεβαίωση παρέχεται από την τεράστια ποσότητα λαϊκών μύθων και παραδόσεων για την δημιουργία και την καταστροφή, που έχουν παρουσιαστεί.
Εάν η καταστροφή και η δημιουργία είναι τόσο καταφανώς συνδεδεμένες με το ανθρώπινο ον, μέσα στα άτομα και στα κύτταρα – και η προέλευση ανάγεται στις απαρχές της έμβιας ζωής – εάν υπάρχει απόλυτη ταύτιση αυτού που είναι στη γη και στους γαλαξίες, τότε πώς πρέπει να απαντήσουμε;
Η καταστροφή *δεν είναι καλή*. Θρησκείες, η μία μετά την άλλη, προσπάθησαν να αποτραβηχτούν από αυτήν, αλλά πάντα με μερική επιτυχία.
Ο,τιδήποτε βρίσκεται στην επιφάνεια της γης θα χαθεί. Τα βουνά θα λιώσουν από τη θέρμη. Μεγάλες χρονικές περιόδους πριν από αυτό, ακόμα και τα πιο καλοδιατηρημένα έργα τέχνης, όπως επίσης και τα ανθρώπινα όντα θα έχουν χαθεί. Τίποτα δεν είναι παντοτινό.
Όταν έγραφα στο πρώτο μανιφέστο της Αυτο-Καταστροφικής Τέχνης πως ένα έργο αυτο-καταστροφικής τέχνης έχει διάρκεια από λίγα δευτερόλεπτα και όχι περισσότερο από είκοσι χρόνια, είχα κάποια αμφιβολία. Όντως μόνο για λίγα δευτερόλεπτα; Είχα δίκαιο να αμφιβάλλω άλλα έκανα λάθος ως προς τη διάσταση. Σήμερα, δουλεύοντας με ηλεκτρονικά, ένα δευτερόλεπτο είναι μια τεράστια χρονική διάρκεια. Ο χρόνος γίνεται αντιληπτός με όρους εκατομμυριοστού του δευτερολέπτου.
Καθώς τα χρόνια περνούσαν, παρατήρησα τις αλλαγές που συνέβαιναν και έχω επιβεβαιωθεί σε πολλά από αυτά που είχα πιστέψει. Οι επιστήμονες που προβλέπουν μελλοντικές εξελίξεις στον τομέα τους, προτείνονται για το βραβείο Nobel. Εάν αυτή η αρχή εφαρμοζόταν στο χώρο των οπτικών τεχνών, το έργο μου θα είχε λάβει ευρεία αναγνώριση.
Μέσα στο άσμα των εξελίξεων στην κοινωνία, την επιστήμη και την τεχνολογία, στην σκέψη και την εφεύρεση, υπάρχουν συνδετικοί κρίκοι με ιδέες πάνω στις οποίες έχω εργαστεί. Υπάρχουν σημαντικές ιδέες όπως αυτή της Μεγάλης Έκρηξης (big bang) ή των Μαύρων Τρυπών υπάρχει η πρόσφατη συζήτηση της θεωρίας πως τα κύτταρα στο ανθρώπινο σώμα βρίσκονται σε μια συνεχή διαδικασία αυτο-καταστροφής.
Ανταποκρινόμενες στο πρόβλημα της μόλυνσης και των αποβλήτων οι μεγάλες βιομηχανίες αυτοκινήτων έχουν αρχίσει να κατασκευάζουν αυτοκίνητα με βάση την αρχή της αποσυναρμολόγησης. Αυτό σημαίνει πως η τελική διάθεση των εξαρτημάτων έχει υπολογιστεί από το αρχικό στάδιο σχεδιασμού, με σκοπό να μειώσει στο ελάχιστο τυχόν υλικά που δεν μπορούν να μετα-χρησιμοποιηθούν και να ανακυκλωθούν με τον ένα τρόπο ή τον άλλο. Πόσο μπροστά από την εποχή που τα παλιά αυτοκίνητα γίνονταν απλώς λιώμα!
Υπ' όψιν υπάρχει η αποδόμηση που ξεκίνησε στο δεύτερο μισό της δεκαετίας του '60. Θα χρειαζόταν μέρες για να καταγράφει κάποιος τις αναφορές στην αυτοκαταστροφή και στην αυτοδημιουργία στα πλαίσια των αλλαγών από το 1959.
Ξεπερνώντας αυτό, υπάρχουν αντιλήψεις για το περιβάλλον, η κριτική της καπιταλιστικής καταναλωτικής κοινωνίας, η κριτική της επιστήμης και της τεχνολογίας, και η έμφαση στην ατομική πρωτοβουλία.
Σε πολλούς ανθρώπους υπάρχει ένας βαθιά εμποτισμένος φόβος καταστροφής. Ποια είναι η προέλευση αυτού του φόβου; Είναι εν μέρει ο φόβος της καταστροφικότητας που ενυπάρχει μέσα μας. Η τάση μας να είμαστε επιθετικοί και να βρούμε βίαια προκαλεί μια αντίδραση που τείνει να απαγορεύει και να αναχαιτίζει τη βία γενικότερα.
Μαύρες Τρύπες. Από το 1959, πριν ακόμα φθάσω στην θεωρία της αυτοκαταστροφικής τέχνης, με ενδιέφερε η δυνατότητα της χρήσης πολύ ισχυρών ατσαλένιων πρεσών για να φτιάξω γλυπτά. Είχα δει σε έναν κατάλογο μια πρέσα που μπορούσε να λειώσει μεγάλα κομμάτια μετάλλου και που μπορούσε να ρυθμιστεί με τέτοια ευαισθησία ώστε να ραγίσει το τσόφλι ενός αυγού. Ήθελα να χρησιμοποιήσω ένα μηχάνημα σαν αυτό ώστε να φτιάξω σχετικά μικρά γλυπτά. Αυτό που με ενδιέφερε ήταν η ιδέα του ίχνους της πίεσης της πρέσας πάνω στην επιφάνεια του γλυπτού.
Μια από τις κυρίαρχες ιδέες του Ιουδαϊσμού είναι αυτή του "Ρουάχ", που αναφέρεται στην "Ανάσα" του Θεού. Εδώ, θα υπήρχε μια εξερεύνηση της "ανάσας" της παντοδύναμης πρέσας με την ικανότητά της να ασκεί τεράστια δύναμη σε ένα ιδιαίτερα ταπεινό κομμάτι ύλης.
Όπως γνωρίζετε, το ίδιο περίπου διάστημα, ο César έλιωνε κομμάτια μετάλλου χρησιμοποιώντας πρέσες στο Παρίσι, φτιάχνοντας γλυπτά με τη μορφή μικρών κύβων.
Το ζήτημα σε σχέση με τις Μαύρες Τρύπες είναι το εξής: Με απασχολούσε η τεράστια πίεση που ενσωμάτωνε το εργαλείο και η πίεση που σταδιακά ασκούταν στο μετέπειτα γλυπτό. Και οι πιέσεις των δυνάμεων που ασκούνται σε μια Μαύρη Τρύπα είναι ένα κύριο στοιχείο των φαινομένων. Με έναν τρόπο, έθετα το αντίστοιχο των Μαύρων Τρυπών μέσα από μια γλυπτική μορφή. Αυτή η αίσθηση των τεράστιων πιέσεων παρέμεινε μέσα μου όταν αργότερα εκείνη τη χρονιά, το 1959, ανέπτυξα τη θεωρία της αυτοκαταστροφικής τέχνης.
Επίσης, συσχετισμοί με τις Μαύρες Τρύπες θα μπορούσαν να γίνουν και με τη ζωγραφική του νάιλον με το οξύ το 1961. Τρύπες καίγονται μέσα στο νάιλον και το υλικό αναπόφευκτα καταρρέει αφ'εαυτού καθώς παρατηρείται η διαδικασία. Υπάρχουν τρεις οθόνες και μπορούν να προβάλλουν κανάλια επικοινωνίας από τη μία στην άλλη. Έτσι, η δράση στον ανοιχτό χώρο, και ακόμα πιο έντονα τη στιγμή της μαγνητοσκόπησης στην Ανατολική όχθη το 1963, μπορεί να ειδωθεί σα μια δήλωση για τη γη και τον ουρανό, τη γη και το υπερπέραν.
Είμαστε μέρος της φύσης; *Είμαστε* η φύση. Είναι όμως η φύση κατ'εικόνα και καθ'ομοίωση;
Κάποιοι μικροοργανισμοί μπορούν να διαβιούν μέσα σε πυρηνικούς αντιδραστήρες. Έχει ειπωθεί ότι μετά από μια πυρηνική καταστροφή του κόσμου, τα μικρόβια θα καταφέρουν να επιβιώσουν καλύτερα από κάθε άλλο είδος. Οπότε ποια ζωή μπορεί να επιβιώσει μέσα στους γαλαξίες; Είναι οι Γαλαξίες φύση; είναι *φυσιολογικό* ό,τι συμβαίνει σ'αυτούς; Πάντως με τα δικά μας δεδομένα, δεν είναι.
Αλλά όπως φαίνεται το να είσαι ένας γαλαξίας είναι όσο φυσιολογικό όσο η μηλόπιτα για το γαλαξία. Για ένα γαλαξία, η ζωή στη γη είναι χωρίς νόημα, μαλακή και μαλθακή. Ποιος νοιάζεται για όλο αυτό το νωθρό υλικό, όπως τα δέντρα που λικνίζονται στον άνεμο; Πώς να συγκριθούν οι Καταρράκτες του Νιαγάρα ή μια ατομική βόμβα με το αχανές διάστημα, μια δύναμη δισεκατομμύρια φορές σπουδαιότερη από τον ήλιο, την καθαρή δύναμη όλων αυτών; Τι ζωή!
Το γεγονός ότι δε θα μπορούσαμε να ζήσουμε εκεί και πως θα βρίσκαμε τις συνθήκες εκεί μη φυσιολογικές δεν πρέπει να μας αποκρύπτει από τη συνειδητοποίηση ότι οι γαλαξίες *είναι* φύση.
Από το φλεγόμενο πυρήνα της γης μας μέχρι σε αυτά τα διαστήματα όπου δε θα μπορούσαμε να πάμε ποτέ, ακόμα και αν πηγαίναμε δε θα επιζούσαμε. Μοιραζόμαστε το κάψιμο στο βαθμό όπου τα πάντα αποσυντίθενται; Ποιος είναι ο δείκτης πυρετού ενός ερωτευμένου ατόμου, ή της μανιακής υπερβολής μιας δημιουργικής πράξης, ή της τυφλής βιαιοπραγίας ενός δολοφόνου; Ποια είναι η σχέση με τους κατακλυσμούς μέσα σ'ένα γαλαξία;
Είναι το ακραίο και η υπερβολή. Είναι το κάψιμο στο βαθμό απειλής από αφανισμό. Ο αφανισμός δεν πραγματοποιείται – όσο δεν αποσυντίθενται ο γαλαξίας – παρά τη λευκή θερμότητα. Αυτό είναι που μας ενώνει με το υπερπέραν η ικανότητα να φθάνουμε σ'έναν πυρήνα, φλεγόμενο, παρακινδυνευμένο, εκτεθειμένο. Και να συνεχίζουμε.
Το να περνάς μέσα από το καμίνι, θυμηθείτε τη Βιβλική Ιστορία, να διαπερνάς το γαλαξία και να βγαίνεις αλώβητος.
Η καταστροφή και η καταστροφικότητα είναι ανεξιχνίαστα συνδεδεμένες στη φύση που εμείς γνωρίζουμε: η φωτιά δεν κάνει ηθικές κρίσεις. Από τη στιγμή που είμαστε φύση, αυτή η φύση μάς διαχέει, είμαστε αναπόδραστα παγιδευμένοι μέσα της. Ο φονιάς χτυπάει όπως το κλαδί πέφτει από το δέντρο. Δε χρειαζόμαστε οπτικούς υπενθυμητές για να παρουσιάσουν ως διά μαγείας τη συνεχιζόμενη καταστροφικότητα της ανθρωπότητας. Χρειαζόμαστε απλώς να επαναλάβουμε ένα κατάλογο ωμοτήτων.
Οι Ορδές του Τζένγκις Χαν, ο Τριανταχρονταετής Πόλεμος, ίσως με τον τρόπο της πρόσφατης εγκατάστασης του Alaistair MacLennan στο Arches της Γλασκώβης, μιλώντας για τα Προβλήματα στην Βόρεια Ιρλανδία. Η πτώση της Ρώμης, τα Τείχη της Ιεριχούς, Σάμπρα και Σατίλλα, Χιροσίμα και Ναγκασάκι. Η Σφαγή στο Ναό του Βουνού. Ο Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος. Ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος. Ο Τρίτος Παγκόσμιος Πόλεμος. Ζαΐρ Ρουάντα. Γιουγκοσλαβία. Μάι Λάι.

Φύση και φυσιολογικό – Γεννημένοι Δολοφόνοι

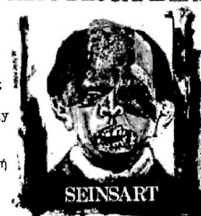
45RPM

Οι new blockaders (το «γέννημα» των αδελφών Richard & Philip rupenus) κάλλιστα θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν ώς ένα απο τα πρωτοπόρα (& καλύτερα) γκρούπ της λεγόμενης νιχιλιστικής noise σκηνής των 80's με «συνοδοιπόρους» γκρούπ όπως οι haters, con-dom, yeast culture, incapacitants, και αμέτρητα άλλα. Παράλληλα αποτελούσαν (και ακόμα αποτελούν ένα μυστήριο όσον αφορά τα διάφορα side projects τους και συμμετοχές τους σε διάφορα άλλα γκρούπ σα μέλη, δημιουργώντας έτσι διάφορες συγκεχυμένες πτυχές στην ιστορία τους). Αρχικά τους βρίσκουμε σα μέλη του γκρούπ alien brains στην κασσέτα τους «live at the basement", ένα γκρούπ που φαίνεται ότι είχε δημιουργηθεί απο κάποιον neil purvis, ενώ σα μέλος του βρίσκουμε και κάποιον nigel jackman ο οποίος είχε κυκλοφορήσει και μια κασσέτα με το όνομα vrudenskang και που φαίνεται ότι ήταν φίλος τους. Δυστυχώς μη υπάρχοντος ηχητικού υλικού των alien brains δεν ξέρω πως ήταν ο ήχος τους, ούτε μπορώ να μπώ στη διαδικασία να κάνω υποθέσεις γι'αυτόν.

PRINTED IN ENGLAND

Στη συν ειa τα 2 αδέλφια rupenus, βρίσκονται να δουλεύουν πίσω απ'το όνομα funera ance party οι οποίοι έβγαλαν 3 κασσέτες (the curiosity shop, the attractions of fixe interest, qwertyuiop) και τις διένειμαν με τη μορφή δωρεάν αντιγραφής στις αρχές του 80. αράλληλα πήραν μέρος και στη συλλογή "northumbrain cassette compilation" που κυκ φόρησε απο ένα ιδιώτη. περιγραφή για τον ήχο των funeral dance party μας δίνει ο tosh mikawa των incapacitants στο άρθρο του για τους new blockaders στο βιβλίο noise le του masami akita (merzbow). «ο ήχος των κασσετών αυτών (των funeral dance party) ναι δημιουργημένος απο συμβατικά όργανα όπως κιθάρα, μπάσσο, βιολί, όργανο, συνθ, ξυλόφω μαγνητόφωνο, ντραμς και άλαλ κρουστά. Τα όργανα χρησιμοποιούνται ως πηγές ήχου για τη μιουργία μουσικής δυνατού αυθορμητισμού. Παρόλο που δεν είναι τεχνικά επαγγε τικό, η χρησιμοποίηση multitracking για την ηχογράφηση επιτυγχάνει τη δημιουργία μιας χαρακτηριστικής ατμόσφαιρας. Ενώ βρίκσουμε διάφορα στοιχεία σ'αυτή τη μουσική που έχουν σχέση με τον περισσότερο δυνατό ήχο των new blockaders, η δουλειά σ'αυτές τις κασσέτες μένει στην καρδιά μου σα μια μίξη ελεύθερης μουσικής και κολλάζ, μια εντύπωση πολύ πιο δυνατή απο όποια άλλη σύνδεση με το μεταγενέστερο ήχο των new blockaders. Σ'αυτή τη διφορούμενη μουσική, παράξενες φράσεις σαν ποπ φράσεις εμφανίζονται συχνά και μετά εξαφανίζονται και μ'αφήνει με την εντύπωση ενός κόσμου σαν αυτόν των faust». Το στοιχείο αυτό των collage αλλά και αυτή η χρήση διάφορων συμβατικών οργάνων, θα συνεχιστεί και θα γίνει εντονότερο στους bladder flask, το επόμενο project των αδελφών rupenus το μοναδικό (& ανεπανάληπτο) άλμπουμ των οποίων με τίτλο «one day I was so sad the corners of my mouth met and everybody though was whistling" κυκλοφόρησε το I98I απο την orgel fesper sic (επανεκδόθηκε πριν απο 2-3 χρόνια απ'την πολωνική sonari

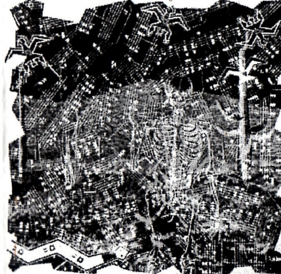

Απο την άλλη ριά εμφάνισαν και την πιο ritual πλευρά τους, αρχικά με το γκρούπ metgumbnerb e, ένα γκρούπ αποτελούμενο απο τους αδελφούς rupenus, το john mylotte (που το ίδρυσε το βιολιστή sedayne, κ.α., στις σημειώσεις του μοναδικού τους lp "ligeliahorn" ου κυκλοφόρησε το 1983 στην a-mission (ενώ κυκλοφόρησαν διάφορες κασσέτες με σημη το dreun στην αμερικάνικη aeon και συμμετοχές σε συλλογές) λένε οτι όλη η διαδικ α της ηχογράφησης αντιμετωπίστηκε σα μια ιεροτελεστία. Το καταπληκτικό στοιχείο των tgumbnerbone, είναι η χρήση συμβατικών οργάνων παιγμένων όχι σε (home) στούντιο αλλ ε συγκεκριμένες τοποθεσίες, όπως σε εγκαταλελειμένα κτίρια ή σιδηροδρομικούς σταθμούς, σ α κάποιος θα το έλεγε in situ ηχογράφηση ή ακόμα και θα το κατέτασε στην κατηγορία τ field recordings. Το "ligeliahorn", επανεκδόθηκε πέρσι σε cdr απ'τον sedayne, ζα κά όμως ανακάλυψε ότι ο ήχος δε του άρεσε, ότι υπήρχαν προβλήματα και απέσυρε την ανέκδοση» αυτή με προοπτική να επανακυκλοφορήσει αργότερα σαν κανονικό cd.

Ενα περίεργο de project τους είναι οι citipati, η μοναδική εμφάνιση των οποίων γίνεται στη συλλογή «le uperet» της αγγλικής broken flag ενώ κατα καιρούς πιστεύεται ότι είναι side project των tgumbnerbone. Επίσης τα 2 αδέλφια με τα ονόματα τους παίρνουν μέρος στην κασσετοσυλλ «alchemy» της θρυλικής sterile (εταιρείας των nocturnal emissions).

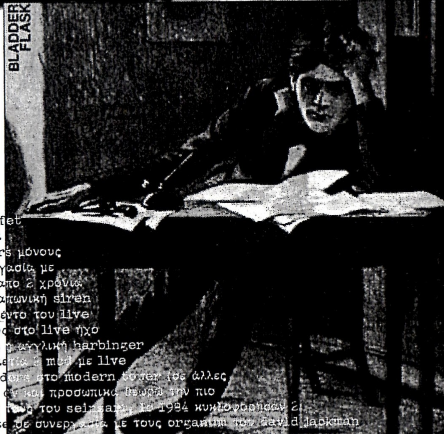
Ενα ακόμα s project τους, ήταν οι masstishaddhu, μαζί με τους shedayne και mike watson, το "shekinah" των οποίων κυκλοφόρησε το 1983 απο την αγγλική united dairies (εταιρείας τ nurse with wound) (& επανεκδόθηκε πρόπερσι απο την αμερικάνικη psychedel g), στο οποίο χρησιμοποιώντας διάφορα «έθνικ» (ας τα αποκαλέσουμε έτσι) όργανα τολίτικα φωνητικά δημιουργούν μια ambient ατμοσφαιρα που θυμίζει γκρούπ όπως οι france για παράδειγμα. Εν μέρει μπορούν να θεωρηθούν (και λόγω του line up) και σ εξέλιξη των metgumbnerbone.

Το μυθικό ωμως side project τους είναι αναμφισβήτητα οι mixed band philanthropist, το lp των ν «the impossible humane» που κυκλοφόρησε σε 300 κομματια το 1986 απο τη γερμα ction (& επανεκδόθηκε πριν απο λίγα χρόνια απο την ιαπωνική siren σε cd) είναι ανα τητα ένα απ'τα καλύτερα cut up lps όλων των εποχών. δημιούργημα των Richard us, k. Jameson kai d. lucas, χρησιμοποιώντας σαν πρωτογενές υλικό ακατέργα χογραφήσεις σταλμένες απο περίπου 35 γκρούπ/ καλλιτέχνες (όπως nurse with wound smegma αλλά και διάφορα side project του rupenus) ο δίσκος είναι μια φρενήρ ομή σε cut up απο διάφορους θορύβους και ακραίους ήχους η εναλλαγή των οποίων δ γεί ένα απίστευτο αποτέλεσμα.

MASSTISHADDHU

Αλλά ας περάσουμε στους ίδιους τους new blockaders... ο πρώτος (& μυθικός τους) δίσκος με τίτλο "changez les blockeurs" κυκλοφόρησε το I98I σε I00 αριθμημένα αντίτυπα σαν ιδιωτική παραγωγή (ενώ επανεκδόθηκε σε cd το I997 απο τη γερμανική urthona), στον οποίο βρίσκουμε τα αδέλφια rupenus να «παίζουν» ενισχυμένες μεταλλικές επιφάνειες για να δημιουργήσουν την πρώτη τους ηχογράφηση η οποία μπορεί να μην έχει τη δυναμική των τελευταίων τους ηχογραφήσεων παραμένει όμως συγκλονιστική. Εξάλλου ένα στοιχείο ακόμα που δίνει στο δίσκο τη θρυλική του διάσταση είναι το θρυλικό μανιφέστο τους. Η δυναμική του γκρούπ φαίνεται σιγά σιγά στην κασσέτα "live at the modern tower" η οποία κυκλοφόρησε απ'τους ίδιους το 83 ενώ επανεκδόθηκε απο την αμερικάνικη aeon το 84, το υλικό που βρίσκεται και στις 2 θα επανεκδοθεί αργότερα σαν lp απο την

αμερικάνικη rrr (σαν rrrip
records, η οποία είχε
κυκλοφορήσει και μία bootleg
έκδοση του lp του jean dubuffet
στην time), στην πρώτη πλευρά
βρίσκουμε τους new blockaders μόνους
τους ενώ στη δεύτερη σε συνεργασία με
τους sir ashley group. Πριν απο 2 χρόνια
κυκλοφόρησε σε cdr απο την ιαπωνική siren
και είναι ένα τρομερό ντοκουμέντο του live
ήχου του γκρούπ. Αναφερόμενος στο live ήχο
τους, η αμερικάνικη robot και η αγγλική harbinger
έκδωσαν την προηγούμενη δεκαετία 2 mcd με live
ηχογραφήσεις των new blockaders στο modern tower (σε άλλες
χρονολογίες) εξίσου δυναμικές αν και προσωπικά θεωρώ την πιο
αγαπημένη μου τη live εκδοχή τους του [illegible]. Το 1984 κυκλοφόρησαν 2
κασσέτες, η μία ήταν το salute σε συνεργασία με τους organum του david jackman
στο οποίο παίζουν drones με ηλεκτρονικ[illegible]. Η κασσέτα πρωτοκυκλοφόρησε απο την
αμερικάνικη aeon ενώ μετέπειτα επανεκδόθηκε απο τον ίδιο τον david jackman (organum) στη δική του aeroplane για να κυκλοφορήσει πριν απο λίγα χρόνια σε cd απο την αμερικάνικη robot. Η άλλη κασσέτα ήταν η συνεργασία τους με τους βέλγους vortex campaign, γκρούπ του βέλγου jan verstraete ο οποίος μετά το 1984 συνέχισε να δουλεύει με το όνομα orchestra of the obvious. Σ'αυτή την κασσέτα στην πρώτη πλευρά βρίσκουμε μια συνεργασία των 2 γκρούπ ενώ η δεύτερη αποτελείται απο ένα κομμάτι του κάθε γκρούπ. Μια ηχογράφηση που τη θεωρώ ίσως την πιο μεστή τους δουλειά. Κυκλοφόρησε σε lp πριν απο μερικά χρόνια απο μια αμερικάνικη εταιρεία σε 2 εκδόσεις, μια σε 100 με σπασμένα κομμάτια βινυλίου στο εξώφυλλο και μία σε 300 φτιαγμένη εξ ολοκλήρου απο σπασμένα βινύλια για εξώφυλλο. Το πρόβλημα με αυτή την κασσέτα είναι οι διάφορες εκδοχές της που εμφανίστηκαν κατα καιρούς. Μία ήταν η επανέκδοση της με πρόσθετο υλικό, ενώ μια άλλη ήταν η επανέκδοση της περιλαμβάνοντας έξτρα υλικό απ'τους coil.

Το 1984 κυκλοφόρησαν το εξίσου ανεπανάληπτο 7" "pulp" σε συνεργασία και αυτό με τους organum, μια κυκλοφορία καταπληκτική το εξώφυλλο της οποίας περιλαμβάνει ίσως την κλασσικότερη τους ατάκα «even anti art is art that is why we reject it», ένα 7 για το οποίο ο david tibet (current 93) θα γράψει το 1984 στο sounds (εμφανίζοντας το ως το σινγκλ της εβδομάδας) «η φωνή του νέου αντεργκράουντ της αβαν γκάρντ, που σημαίνει ότι όχι μόνο είναι αντιεμπορικό αλλά που δεν υπάρχει ούτε μία πιθανότητα να καταφέρετε να χορέψετε ακούγοντας το. Ανακατεμένος σ'αυτό είναι κάποιος που ο δίκος μας winston smith αποκάλεσε κάποτε «βαρετό μπάσταρδο», που σημαίνει ότι δε θυμίζει joy division. Μια αληθινά κλασσική ηχογράφηση.» και πραγματικά είναι ίσως η αρτιότερη δουλειά των new blockaders. Η συνεργασία τους με τους organum δε σταματά όμως εδώ αλλά συνεχίζεται και στη δεύτερη πλευρά του lp των organum "in extremis" που κυκλοφόρησε το 1985 απο τη βέλγικη laylah (για να επανεκδοθεί κυριολεκτικά «κουτσουρεμένο» μια που η μία πλευρά βρισκοταν στην cd επανέκδοση του "volume one" των organum στη robot ενώ η δεύτερη στο "volume two". Η πιο ακραία φάση αυτής της συνεργασίας θα έλεγε κανείς βέβαια ότι βρίσκεται στο 12" "wrack" που κυκλοφόρησε η γερμανική dom bartwuchs στις αρχές του 90 και στο 7" "raze" που κυκλοφόρησε απο τις regelwidrig-cacophon το 1994. πρόπερσι οι siren/robot/ die stadt κυκλοφόρησαν το 7" "der graben" ανακοινώνοντας ότι περιέχει τις τελευταίες ακυκλοφόρητες ηχογραφήσεις που είχαν κάνει τα 2 γκρούπ.

Στις αρχές του 90 επίσης η αγγλική hypnagogia κυκλοφόρησε 2 διφορούμενες κυκλοφορίες του γκρούπ, το "symphonie in x major" lp που όπως φημολογείται δεν είχε την έγκριση του γκρούπ για κυκλοφορία και είναι ίσως πιο ακατέργαστος θόρυβος ενώ παράλληλα κυκλοφόρησε την κασσέτα "symphonie in 0 minor" η

οποία περιείχε μια κενή κασσέτα, εξίσου χωρίς την έγκριση του γκρούπ. Παράλληλα η ιαπω
nop organization κυκλοφόρησε το 7" "epater les bourgeois" (σύνθημα της γαλλικής
επανάστασης) το οποίο πρέπει να είναι επανέκδοση του session που είχαν κυκλοφορήσει μόνοι
τους πριν χρόνια στην ομότιτλη κασσέτα. Ενα απ'τα πιο ακραία κομμάτια τους. Ενώ η
αυστριακή syntactic (γνωστή ως εταιρεία που έβγαζε περιορισμένα 7" σε «αρτιστίκ» τιμές)
κυκλοφόρησε το 7" "gesamtkunstwerk" σε συνεργασία με τους ferial confine. Ενώ τέλος η
γερμανική dom bartwuchs είχε κυκλοφορήσει το lp "final recordings" που ήταν συνεργασία
με τους ferial confine νιχιλιστικό noise γκρούπ του andrew chalk (κάποιοι θα τον ξέρετε
απο σόλο ηχογραφήσεις ή απ'τους mirror). Με τους ferial confine αλλά και τους nihilist
sufin' group θα ηχογραφήσουν και την τελευταία τους κυκλοφορία το "TNB est mort!" 2πλο cd
με βιβλιαράκι που κυκλοφόρησε σε κουτί στα μέσα της δεκαετίας του 90 απο τη γερμανική
tesco organization και στην ουσία ήταν (σ'εκείνη τη φάση) η κυκλοφορία με την οποία
δήλωναν τη διάλυση του γκρούπ. Ισως η πιο ακραία και μηδενιστική ηχογράφηση του γκρούπ.
Όπως είχε δηλώσει ο Richard rupenus τότε όπως οι throbbing gristle διέλυσαν έτσι και οι
new blockaders σα «blockader» έφτασαν στο τέλος της αποστολής τους.
Βέβαια σχεδόν 2 χρόνια μετά τη διάλυση τους άρχισαν να γίνονται δειλά δειλά οι πρώτες
επανεκδόσεις υλικού τους. Δυστυχώς (κατά τη γνώμη μου) το «αντιστύλ» που δημιούργησαν (όχι
μόνο αυτοί αλλά και πολλά άλλα γκρούπ) με την πάροδο των χρόνων έγινε «στυλ» με αποτέλεσμα
απο τη διάλυση τους μέχρι σήμερα να έχουν κυκλοφορήσει σχεδόν περισσότερες κυκλοφορίες
απ'όσες κυκλοφόρησαν όσο ήταν εν ζωή το γκρούπ. Με πρόσφατα παραδείγματα εκτός απ τα 2
live mcd στις robot & harbinger το cd "history of nothing" που περιλαμβάνει ηχογραφήσεις
που άλλοτε ήταν σε συλλογές, ακυκλοφόρητες ηχογραφήσεις αλλά και το 7" "epater les
bourgeois". Μια συλλογή που θα την έβρισκα αμφίρροπη όσον αφορά την επιλογή των
κομματιών. Ενώ ήδη έχει κυκλοφορήσει ένα 4πλο cdr σε 50 κομμάτια με αρχειακές
ηχογραφήσεις, ακυκλοφόρητες το οποίο θα κυκλοφορήσει αργότερα σε κανονικό 4πλο cd...

Alien Brains
(Nigel Jacklin, with others - R&P Rupenus appear on Live at the Basement)
Menial Disorders cs (deleted records dec 005 uk 1/1/80)
Blatently Nihilist (CS, Fashionable Trousers, UK)
IV CS - private release TSFX-1UK, 11/7/80
Totentanz (CS, private, UK)
Der Blanke Teps (CS, private, UK)
British Interiors (CS, private, UK)
U.S.E. (Unusual Social Embraces) (CS, private, UK)
Live at the Basement CS90, Aeon US, 1982
V/A - Deleted Funtime (CS, Deleted Records, UK)
V/A - Snatch 3 (CS, Snatch Tapes, UK)
V/A - Assembly General (CS, PPP, France)

Funeral Dance Party
(Richard & Philip Rupenus (??))
The Curiosity Shop (CS, private, UK, 1980)
The Attractions of Fixed Interest (CS, private, UK, 1980)
Qwertyuiop (CS, private, UK, 1980)
V/A - Northumbrian Cassette Compilation (CS, private, UK)

Bladder Flask
(Richard & Philip Rupenus)
One Day I was So Sad the Corners of My Mouth Met and Everybody Thought I was Whistling orgel fesper music lp 1981
500 copies/ sonaria cd (2000?)
V/A - Sudden Departure
V/A - Black Xmas : Technodeath (CS, Trax, Italy)

Metgumbnerbone
(founded by John Mylotte with a rotating collective of players, including Richard & Philip Rupenus,
Sean Breadin, Mike Watson, B. Sedayne and others)
Ligeliahorn LP - A-Mission Records UK, 1982 / cdr sedayne 2002
Dreun CS - Aeon US, 1983
Cops of Matter CS - bootleg ???, 1983
For The Raven CS - unreleased Nekrophile, 1984
Newcastle, UK 27-3-84 CS - bootleg ???, 1984
V/A - Interchange I (CS, Interchange, UK)
V/A - Slaughter of the Innocent CS UK - around 1983 or shortly after
V/A - Archangels of Sex Rule the Destruction of the Regime CS - Nekrophile NRC06Austria, 1983

Citipati
(possibly R&P Rupenus related)
V/A - Le Couperet CS - Broken Flag BF21 UK, 1983

Mixed Band Philanthropist
(Richard Rupenus, K Jameson, D Lucas)
The Impossible Humane LP Selektion - SLP 007, Germany - 1986 The LP was limited to 300 copies in hand painted sleeves/
CD Siren - Siren 05, Japan, 1999 The CD was limited to 500 copies and featured a new (short) Intro and Outro
V/A - Slaughter of the Innocent
V/A - Voices/Notes/Noise LP US, 1983
V/A - Bad Alchemy #5 Magazine & cassette Germany, 1983
V/A - Born Out Of Dreams LP - Frux UK - 1984

Richard & Philip Rupenus
V/A - Alchemy CS - Sterile UK, 1983

Masstishaddhu
(Richard Rupenus, B. Sedayne, Mike Watson)
Shekinah LP - United Dairies UK, 1983 / cd psychedelic pig 2001 usa

The New Blockaders
The New Blockaders
Changez Les Blockeurs LP - TNB private press UK, 1982 100 copies / CD - Urthona 01Germany, 1997
Live at Morden Towers (CS, private, UK, 1983)
The New Vortex Blockaders Campaign CS - VC Belgium, 1983 / LP - ByWayOf US, 1999 / LP - second edition, #ed of 100
TNB/Coil/Vortex Campaign - Dolbied CS - VC Belgium, 1983
Pulp w/Organum Aeroplane Records - AR7 (p/c, 45 rpm) UK - 1984 Limited to 279 copies / CD (including 12 wrack & raze & an unpublished piece) 2001 Robot records us RR26
Salute w/Organum CS - Frux (no catalogue number) UK - 1984 Original issue limited to 75 copies/ CS - Aeroplane Recordings - AR12 UK - 1991 Reissue limited to 100 numbered copies/ CD - Robot Records RR25 US - 2000
In Extremis w/Organum 12 - L.A.Y.L.A.H. Antirecord - LAY 19 Belgium - 1985 / CD reissues, 1st side was included in organum's volume one robot records, the 2nd (where new blockaders participate) was included in organum's volume two on robot records.
Epater Les Bourgeois (CS)
Seinsart LP - RRRip RIP002 US, 1988/ CDR - Siren Records SIREN 08 Japan, 2000
The Final Recordings w/Ferial Confine LP - DOMBW 02 Germany, 1983
Wrack w/Organum Dom Bartwuchs - DOM BW 06 Germany - 1990 Limited to 400 copies on clear vinyl There also exist a handful of test pressings on black vinyl / CD reissue with pulp & raze on robot
Simphonie in X Major LP Hypnagogia 00001 UK 1991
Simphonie in O Minor CS - Hypnagogia 00000 UK, 1991
Raze w/Organum 7 - Regelwidrig-Cacophon - RC002 (p/c, 45 rpm) UK - 1994 Limited to 500 numbered copies There are also a handful of unnumbered white label test pressings/ CD reissue including wrack & pulp on robot.
Epater Les Bourgeois (7) 7 - NOP Records Japan, 1991
Gesamtkunstwerk w/Ferial Confine 7 - Syntactic Austria, 1991
Veil of Tears w/Organum CD - Matchless Recordings - MRCD24 UK - 1994
TNB Est Mort! w/Ferial Confine 2xCD - Tesco Germany, 1991
Final Live Performance CD - Robot US, 1991
Live at Anti-Fest CD - Harbinger UK, 1999
History of Nothing CD - Siren 07 Japan - 2001
SCEAM! Noise War (Vol 1 & 2) (2xCS, Japan) w/Krang
TNBTSOGN 7 - Two Thousand Maniacs TTM-6 Japan, 199?
Der graben (w/ organum) 200? 7 (robot/siren/die stadt)
V/A - Live Series One (CS, Recloose, UK, 1983)
V/A - Le Couperet CS - Broken Flag BF21 UK, 1983
V/A - Slaughter of the Innocent CS UK - around 1983 or shortly after
V/A - Trial By Ordeal CS - Broken Flag BF31 UK, 1984
V/A - Ex-The Backlash CS - Broken Flag BF36 UK, 1984
V/A - Born Out Of Dreams LP - Frux UK - 1984
V/A - Thee Book 2xC90 - Graf Haufen Tapes - GHT34 & GHT35 Germany - 24th May, 1985 Limited to 250 copies
V/A - Ohrenschrauben w/Organum LP - Dom - DOM V77-01, Germany - 1985/ CS - Dom - DOM V77-22, Germany - 1986/ 2xCD - Dragnet - 04 Germany - 1993
V/A - Journey Into Pain 4xCS - Beast 666 - BST 007-1,2,3,4 Japan - 1987 / reissue statuory tapes/rrr 4xcs boxset
V/A - Dedication LP - Artware Audio, 1992, 300 copies
V/A - Even Anti-Art Is Art.... That Is Why We Reject It! w/Organum CS - Statutory Tapes - STATAP012 US - 198?
V/A - Channel X (Flowmotion, video, UK, 1984)

καταργούν τους ίδιους, τους εαυτούς τους! Αναγεννημένοι δημιουργοί του 'ΤΙΠΟΤΑ', χρησιμοποιούν τον ήχο ως μέσο ΑΝΤΙ-πράξης, ΑΝΤΙ-ιδέας, ΑΝΤΙ-θέσης, απέναντι σε παχιω-μένες-παγωμένες, μορφές έκφρασης.
Προσχεδιάζουν με 'σύνεση' και 'προσοχή' από-σύνθεση, την καταστροφή, την κατάργηση των ιδεών στην τέχνη, ασπαζόμενοι την ΑΝΤΙ-τέχνη για να την απορρίψουν αμέσως μετά!

Είναι οι NEW BLOCKADERS που για εικοσιπέντε περίπου χρόνια καταδικάζουν σύμβολα και κανόνες καταρρακώνοντας τις κλασσικές φόρμες μιας χωρίς, πλέον, ορίζοντες μουσικής δημιουργίας...
Ως σύγχρονοι ΝταΝτα-ιστές παίζουν με τους θορύβους ενορχηστρώνοντας 'θορυβουργήματα', μιας εσκεμμένης πολι-τισμικής παρακμής, μιας μη αγωνιώδους προσπάθειας δημι-ουργίας 'σκουπιδιών' από σκουπίδια.
Η μουσική τους, ένας ατίθασος αλλά πλήρως ελεγχόμενος αυτοσχεδιασμός του 'αχρήστου'.
Διαχωρίζουν ,απ' τα πρώτα τους κιόλας βήματα, τη θέση τους από κάθε τι, το οποίο θα τους χαρακτήριζε ως παγιωμένους εκφραστές κάποιας τάσης, νοοτροπίας ή κατεστημένης διαδικασίας έκφρασης.
Το 1982 διακήρυξαν τις προθέσεις τους μέσω του «TNB Manifesto»,σαρώνοντας στο «πέρασμά» τους τις προσπάθειες αρκετών άλλων «καλλιτεχνών» της εποχής με έναν ακραία συνειδητοποιημένο μηδενισμό...

TNB Manifesto

EVEN ANtI-ART IS ART

Είμαστε οι νέοι δημιουργοί αποκλεισμού (The new blockaders) . Ο αποκλεισμός είναι αντίσταση. Είναι καθήκον μας να δημιουργούμε « αποκλεισμό» και να παροτρύνουμε και άλλους σε αυτό. Τι είναι ο αποκλεισμός. Είναι αυτό. Είναι καιρός για αλλαγή. Κάντε τόπο, παραμερίστε για τους New Blockaders.
Η πειθαρχία της απόλυτης ελευθερίας! Κατάργηση των πάντων! Μην ενδιαφέρεστε για τίποτα άλλο- επιτρέψτε μας να αφήσουμε τους νεκρούς μόνους. Εμπρός και ανοδικά ο νέος αποκλεισμός.
Το μαύρο είΝαι ιστορία. Το έχουμε με απόλυτη έλλειψη σεΒασμού κομματιάσει σε τέσσερα ανόμοια τμήματα. Από αυτά τα τμήματα θα επινοήσουμε νέες οπτικές, νέες έννοιες, νέα συστήματα, νέες γλώσσες, νέες ρυθμίσεις, νέες ιδεολογίες, νέες απαντήσεις, νέα είδωλα, νέα ιστορία, νέο μέλλον , νέες ζωές, νέους θανάτους, νέους τρόπους σκέψεις, νέες οπτικές γωνίες, νέους τρόπους να ενεργείς, νέους τρόπους δημιουργίας.
ΕίμασΤε οι σύγχροΝοι Αλχημιστές. Επιτρέψτε μας να Βομβαρδίσουμε τους ναούς της Ιστορίας, της Λογικής, της Αιτίας, της Ψυχολογίας, της Φιλοσοφίας, της Εξουσίας, του Χρήματος, του Sex, της Επιστήμης, των Εθνών, των Πολέμων, των Μοναρχιών, της Πολιτικής, του Επαγγελματισμού, των παλαιών Δημιουργών. Επιτρέψτε μας να ανοίξουμε νέους διαύλους, επιτρέψτε μας να παρεκκλίνουμε από τους λιμνάζοντες δημοσιογράφους, επιτρέψτε μας να κατεδαφίσουμε τα δύσοσμα εμπόδια της σταθερότητας, της ασφάλειας, της παράδοσης, της βεβαιότητας, της τυφλής πίστης, επιτρέψτε μας να δολοφονήσουμε το παρελθόν .
Είμαστε η θάλασσα που κατατρώει συνεχώς το σκουριασμένο έκτρωμα της ηθικής, απογυμνώνονΤας τις άμυΝες του ολοκληρωτικού εξαναγκασμού, συντρίΒοντας την ασφάλεια της επιπολαιότητας. Η ανήθικη πρόοδος της οπισθοδρόμησης θα σταματήσει- εμποδιστεί από εμάς τους new blockaders . Ας είμαστε ανώνυμοι ω αδέρφια και αδερφές. Ας δουλέψουμε με διακριτικούς τρόπους και τότε μια αυγή, θα λάμψει η ώρα της δόξας μας. Ας λειτουργήσουμε ως χαμαιλέοντες . Ας διεισδύσουμε στις τάξεις τους απαρατήρητοι, μόνο οι κρυφές επιθέσεις τελικά επιτυγχάνουν ! Ας εξοντώσουμε αυτό το παράσιτο που ονομάζεται ιστορία. θάνατος στους αστούς (bourgeois) ! θάνατος στην Αριστοκρατία ! θάνατος στην διδακτορία του προλεΤαριάτου ! Δεν υπάρχουν άσκοπες Νίκες στην δική μας σταυροφορία τα Βρομερά σας πτώματα θα καούν όλα.
Αυτό είναι το μέλλον ! Αυτό είναι το παρόν ! Αποτινάξτε τα μουσειακά απολιθώματα. Αυτή η επίθεση δεν θα κάνει ποτέ συμβιβασμούς και διευκολύνσεις. Είμαστε παντού. Μόνο τα καρκινώματα έχουν λόγο να φοβούνται την αισιόδοξη ορμή μας, αχ ο υπέροχος ήχος από τα επιθανάΤια ουρλιαχτά τους . ΕξαφαΝίσου από τον κόσμο μας δηλητηριασμένο απόΒρασμα. Εμπρός! Εμπρός ! Εμπρός!
Η Εκκλησία του Παραλόγου προελαύνει. ΑνΤι-Περιοδικά, ΑΝτι- Βιβλία, Αντι-Εφημερίδες, Αντι-ποίηση, Αντι-τέχνη, Αντι-μουσική, Αντι-ταινίες, Αντι-Clubs, Αντι-επικοινωνίες! θα δημιουργήσουμε αντι-καταστάσεις για οτιδήποτε. θα κάνουμε σημαντικό το να είσαι ασήμαντος.
θα κινηθούμε αντίθετα σε μονόδρομους. Γραφομηχανές * θα μετατραπούν σε πιάνα στις οποίες θα συνθέσουμε αντι-συμφωνίες.
Πρέπει να καταστρέψουμε με σκοπό να προαχθούμε. Η απάτη κράτησε πάρα πολύ. Τώρα ας εξαπατήσουμε-διακωμωδήσουμε την απάτη.
Είμαστε οι Αβραάμ του σήμερα. Είμαστε οι αγγελίες που δεν σημαίνουν τίποτα, είμαστε οι εκφωνητές που δεν λένε τίποτα, είμαστε οι μαχητές που δεν μάχονται, είμαστε οι δημιουργοί που καταστρέφουν! Φτύνουμε στα δικά σας « Εργα Τέχνης» ! Ξερνάμε στους πολιτικούς σας!
Δεν θα μας σταματήσετε ποτέ ανεγκέφαλοι ηλίθιοι ! Ψηφίζουμε για κανέναν...για τους ορθούς λόγους

*βλ.F.T.Marinetti

Κλείνοντας παραθέτουμε κάποια λόγια του David Jackman, συνεργάτη και συνδημιουργού των TNB τα πρώτα κυρίως χρόνια της πορείας τους:
«...Απλά μου αρέσει ο θόρυβος που παράγουν και σ'αυτούς αρέσει ο θόρυβος που δημιουργούν οι Organum ,έτσι κάναμε κάποια πράγματα μαζί.Πιθανόν η μεγάλη διαφορά μας
είναι ότι οι Organum δεν είχαν ποτέ ιδιαίτερες DaDa-ιστικές τάσεις.Παρ' όλα αυτά μου αρέσει
η μουσική τους επειδή δεν είναι πουθενά καταχωρημένη ως μουσική...»*

*από συνέντευξη που έδωσε ο D.Jackman στον P.Lemos το 1988 για το φάνζιν Unsound

...tHAt Is whY we RejeCT IT

Οι anti-naturals δημιουργήθηκαν το 1997 σε μια προσπάθεια ν'αναφερθούν περισσότερο συστηματικά και δραστικά σε συγκεκριμένα προβλήματα που τους απασχολούσαν στην τέχνη & τη θεωρία. Μέλη τους είναι οι scott foust, karla borecky (ιδρυτές απο τις αρχές του 80 της εταιρείας swill radio αλλά και μέλη γκρούπ όπως idea fire company, tart, κα), graham lambkin (μέλος των tart, shadow ring), adris hoyos (μέλος των θρυλικών noise ρόκερς harry pussy), mike popovich, howard lester, tim goss, κ.α.
Η δουλειά τους περιλαμβάνει μουσική, ποίηση, βίντεο, εικαστικά, κ.α. ενώ στις δραστηριότητες τους εκτός απο τις κυκλοφορίες της swill radio περιλαμβάνεται και η έκδοση ενός διαδικτυακού περιοδικού με τίτλο I5 credibility street.
Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να επισκεφθείτε τη διεύθυνση www.anti-naturals.org

Το Αντι-Φυσιολογικό αποτελεί μια κριτική της έννοιας του φυσιολογικού στην αισθητική και την πολιτική θεωρία. Το φυσιολογικό είναι ιστορικά συνδεδεμένο με το καλό. Εχει χρησιμοποιηθεί και χρησιμοποιείται ακόμα για να υποδηλώσει αυτό που δεν μπορεί ή δεν πρέπει να αλλάξει στην κοινωνία ή στην προσωπικότητα. Αντιτιθέμενοι σ'αυτό, απαιτούμε ο καθένας να αναλαμβάνει την ευθύνη της σκέψης του' τίποτα δεν εξαιρείται από την κριτική εξέταση και κάθετι υπόκειται σε αλλαγή. Ο πολιτισμός μας είναι το αποτέλεσμα τριών κυρίαρχων ιδεολογικών δυνάμεων: του καταναλωτικού καπιταλισμού, της Ιουδαιο-Χριστιανικής ηθικής και της θετικιστικής επιστήμης της νόησης. Αυτές οι τρείς δυνάμεις δημιουργούν στα άτομα την επιθυμία για αυθεντικότητα, την τελική δηλαδή κατάληξη της αναζήτησης του φυσιολογικού. Η αυθεντικότητα δεν είναι μια κατάσταση πρωτόγονης απελευθέρωσης από τις συμβάσεις που επιβάλλει η μοντέρνα κοινωνία' αντίθετα, είναι μια κατάσταση απόλυτου συμβιβασμού με τις απαιτήσεις αυτών των θεσμών. Δεν υπάρχει κατάσταση περισσότερη συμβατή με το εμπορικό σύστημα. Το Αντι-Φυσιολογικό αντιτίθεται στην αυθεντικότητα. Αντ'αυτού, υποστηρίζουμε την απόλυτη αισθητικοποίηση των προσωπικών εμπειριών. Ο αισθητιστής μετατρέπει τη ζωή σε αντικείμενο τέχνης, και αφού το κατορθώνει, θεμελιώνει την ανωτερότητα του δημιουργημένου ατόμου/κοινωνίας έναντι του φυσιολογικού. Το Αντι-Φυσιολογικό υποσκάπτει τον καταναλωτικό καπιταλισμό με την ενσωμάτωση του αρνητικού καθώς και του θετικού, του αληθινού και του ωραίου τα οποία χρησιμοποιεί για να δημιουργήσει μια εντελώς τεχνητή κατάσταση. Το εμπορικό σύστημα διαβρώνει την αισθητική ώθηση μετατρέποντας την μοναχά σε αγοραστική πρακτική και αυτοϊκανοποίηση. Η αυξανόμενη επιβολή του καταναλώτικού συστήματος (ή, μια αύξηση της καθοριζομένης αξίας της αγοράς τόσο με την ποσοτική όσο και με την ποιοτική της έννοια) οφείλεται για την πεποίθηση ότι το παρελθόν είναι κάπως πιο αυθεντικό. Ο καταναλωτικός καπιταλισμός προσδιδει στα προϊόντα μεταφυσικά χαρακτηριστικά, τα οποία είναι αρκετά διαχωρισμένα από τις αισθητικές αξίες των αντικειμένων. Σκοπεύουμε να αναστήσουμε την αισθητικοποίηση σα μια κριτική του καταναλωτικού καπιταλισμού, παρά σαν ένα ξεπεσμένο συνεργό του. Λόγω της καταστολής της αισθητικής ορμής (τάσης), οι άνθρωποι βιώνουν την τέχνη μόνο σα διαφήμιση ή αυτοϊκανοποίηση. Συνεπώς το καταναλωτικό σύστημα έχει απομακρύνει τη μόνη ικανή δύναμη καταστροφής του. Το πρόγραμμά μας θα επαναφέρει την αισθητική αξία της τέχνης. Η ολική αισθητικοποίηση της εμπειρίας απαιτεί νια διαρκή πράξη της θέλησης (βούληση). Η προσωπική και η κοινωνική δράση του κάθενός οφείλει να εκλαμβάνεται σαν αντικείμενο τέχνης. Αυτό το αντικείμενο είναι δημιουργημένο, με την έννοια του εκούσιου σχεδιασμού και κατασκευής. Ο αισθητιστής φέρει μια λογική και ανακλαστική κριτική προς όλους τους χώρους της εμπειρίας. Με αυτό δεν υπονοείται πως ο καθένας πρέπει να παράγει τέχνη. Ομως, οι πράξεις της αισθητικής δημιουργίας και εκτίμησης είναι διαθέσιμες σον καθένα, και θα έπρεπε να εφαρμόζονται σε κάθε δραστηριότητα. Ολόκληρη η προσωπικότητά μας είναι δημιουργημένη βάσει μιας συνειδητής αισθαντικότητας. Αυτό αντανακλάται σε ένα αναγνωρίσιμο ύφος, χωρίς να περιορίζεται σε αυτό. Το ύφος και η ουσία ενώνονται. Η προσωπικότητα διαμορφώνεται μέσω μιας διαρκούς αυτο-ενδοσκόπησης και μιας προσπάθειας βελτίωσης υπό το φως της θεωρητικής κατανόησης και της παραγωγικής δημιουργικότητας. Οι κοινωνικές σχέσεις αποτελούν εξίσου με την προσωπικότητα του κάθενός το αντικείμενο της αισθητικοποίησης. Ο αισθησιαστής χρησιμοποιεί τη θεωρία για να υποστηρίξει την κοινωνική πρακτική, οδηγώντας σε κοινωνικές διευθετήσεις βασισμένες στη λογική και την ισότητα. Το κυνήγι μαγισσών για τη μιζέρια που προκαλείται από τον καταναλωτικό καπιταλισμό είναι αυτό που διαιωνίζει βάρβαρες αντιλήψεις όπως αυτές του ρατσισμού, του εθνικισμού, του σεξισμού, κ.α. Από τη στιγμή που δεν αποδεχόμαστε συλλογικές ταυτότητες (ομοιοποιήσεις), δε δίνουμε άβουλη και άκριτη πρωτεραιότητα σε καμία πίστη. Οι φυλετικές διακρίσεις (μεταξύ φύλων και φυλών), οι εθνικισμοί και οι θρησκευτικές διαμάχες υπόκινται στην ανελέητη κριτική αυτού του αισθητικού οπτιμισμού. Το Αντι-Φυσιολογικό δεν είναι ούτε αντι-φυσικό ούτε αντι-περιβαλλοντικό. Τουναντίον, είναι ο μόνος λογικός και αποτελεσματικός περιβαλλοντισμός. Μια αισθητική προσέγγιση των εμπειριών, κάνει δυνατή την αληθινή κατανόηση της σχέσης μας με τη Γη και όλους τους κατοίκους (αυ)της. Μόνο ο αισθησιαστής μπορεί να προστατέψει τον κόσμο από την περιβαλλοντική καταστροφή που προκαλείται από τον εμπόρικο καπιταλισμό. Οντας αισθητιστές, αμφισβητούμε την εκμεταλλευτική προσέγγιση χρήσης της ανταλλακτικής αξίας προς τον περιβαλλοντισμό, η οποία υποστηρίζεται κυρίως από αυτές της επιχειρήσεις που εκμεταλλεύονται τις φυσικές πηγές. Παρόλαυτα, όσο και αν υποστηρίζουμε ή όχι οικολογικές δραστηριότητες όπως η ανακύκλωση και η συντήρηση-διατήρηση, είμαστε όλοι αναμεμιγμένοι στο σύστημα των εμπορευμάτων. Μόνο διαμέσω της αισθητικοποίησης της εμπειρίας αποκτάμε την κριτική ενόραση για να εναντιωθούμε ευθέως στην εμπορευματικοποίηση του φυσικού κόσμου. Το σύστημα των εμπορευμάτων προωθεί μια αυτάρεσκη παθητικότητα κατά την οποία οι δυνάμεις της επιλογής και του διαχωρισμού αποσιοπούνται στο όνομα ενός συνόλου αναμφισβήτητων κανόνων. Η κατανάλωση είναι ο μοναδικός τομέας όπου επιτρέπεται σε κάποιον να ασκήσει τη δυνατότητα της επιλογής' το οποίο οδηγεί στο φετιχισμό της επιλογής του καταναλωτή. Η αντίδραση των μεταμοντερνιστών σε αυτήν την παθητικότητα είναι η ολοκληρωτική καταστροφή της έννοιας της επιλογής. Για τον μεταμοντερνιστή, κάθε επιλογή είναι εξίσου καλή με οποιαδήποτε άλλη. Τα πάντα περιορίζονται στις μεταπτώσεις ενός ειρωνικού και αμφίβολης ευφυΐας προσωπικού ύφους. Το Αντι-Φυσιολογικό επανακτά την αξία της λογικής αντικειμενικότητας βασισμένης στην αισθητική αξιολόγηση. Το Αντι-Φυσιολογικό απομακρύνει τους καλλιτέχνες από τους ρηχούς ρόλους των διασκεδαστών, διαφημιστών. Αντ'αυτού, οι καλλιτέχνες θα αντιπροσωπεύουν την εμπροσθοφυλακή της ολικής αισθητικοποίησης.

School Days for Henry